

POZIV

Nastavak Poslednje potrage

Rik Džojner

POZIV je dugo očekivani nastavak *Poslednje potrage*. Ova knjiga je napisana za zrele hrišćane i nije preporučljiva za duhovno sramežljive. Nastavljajući neke teme ustanovljene u *Poslednjoj potrazi*, *Poziv* nosi te teme dalje i dublje ulazeći u nove duhovne teritorije koje nisu pokrivene u *Poslednjoj potrazi*.

Zajedno, *Poziv* i *Poslednja potraga* oslikavaju sve jasniju i čistiju duhovnu sliku naših vremena. Kao hrišćani pozvani smo ne samo da pretrpimo izazove sa kojima smo suočeni, nego da ih savladamo, sežući ka velikim duhovnim mogućnostima koje su nam dostupne. Istina evanđelja Gospoda Isusa Hrista je svetlo koje je jače od bilo koje tame. Ova knjiga je poziv onima koji će ljubiti i stajati za Istinu sve dok Njegova pobjeda ne bude potpuna.

Poziv nastavlja poruku započetu u *Poslednjoj potrazi* a koja je izazvala hrišćane širom sveta da počnu živeti istinu koja im je bila poverena. *Poziv* je poziv na život; poziv na život u neprevaziđenoj slavi Sina Božijeg; poziv na žrtvu da se čini sve zarad evanđelja. Tama će uskoro proći, a dan našeg Gospoda će uskoro zarudeti. Sada je vreme za nas da ustanemo protiv velike tame naših vremena radi onoga koji je Svetlost, i koji je veći, i koji sigurno dolazi, kao što je zapisano:

„U poslednje dane, kaže Bog, izliću od svog Duha na sve ljude, i vaši sinovi i kćeri će prorokovati, i vaši mladići imaće viđenja, i vaši starci će sanjati snove. A i na svoje slugе i sluškinje izliću tih dana svoga Duha, i oni će prorokovati.”

(Dela apostolska 2:17-18)

„*Poslednji dani*” su tu. To su dani snova, vizija i proroštava za mlade i stare, za sinove i kćeri dani za kojima su veliki sveci iz starine čeznuli, a u kojima smo mi privilegovani da živimo. Ova knjiga je poziv da se dosegnu mogućnosti bez presedana i da se živi u maniru dostojnom onog kojeg otkriva...

POZIV

CLEARANCE

24

SERBIA

\$5.00

Naslov originala:

The Call – Rick Joyner

Copyright © 1999 by Rick Joyner

All rights reserved.

Morning Star Publications

16000 Lancaster Highway,

Charlotte, NC 28277-2061 USA

www.morningstarministries.org

ISBN 1-878327-84-4

Kopirajt za Jugoslaviju:

Aleksandar Trninić

Prevod:

Dragan Radanović

Lektura:

Nikoleta Salak

Korektura:

Ranko Božić

Izdaje:

Aleksandar i Ljiljana Trninić

catvlink@eunet.yu

Prelom:

Saša Pešić

Štampa:

Color System, Novi Sad

Prilikom citiranja Svetoga pisma

korišćeni su prevodi Đure Daničića (Stari zavet)

i dr Emilijana M. Čarnića (Novi zavet).

SADRŽAJ:

UVOD - 7

I. Poglavje - SLAVA - 19

II. Poglavje - DVA SVEDOKA - 25

III. Poglavje - PET ZIVOTA - 31

**Ova knjiga je posvećena osoblju
izdavačke kuće i duhovne organizacije
„Morning Star Publications and Ministries”.**

**Vaša izuzetna odanost,
poštenje i požrtvovanost
u služenju radi napretka Evandjelja,
bili su mi velika inspiracija
i urodili su plodom koji nikada neće uvenuti.**

XII. Poglavje - PET ZIVOTA - 65

XIII. Poglavje - MANA - 77

XIV. Poglavje - POZIV - 125

XV. Poglavje - SLAVUJENJE U DUBINI - 139

XVI. Poglavje - GREH - 143

SADRŽAJ:

UVOD • 7

I Poglavlje • SLAVA • 19

II Poglavlje • DVA SVEDOKA • 25

III Poglavlje • PUT ŽIVOTA • 41

IV Poglavlje • ISTINA I ŽIVOT • 47

V Poglavlje • VRATA • 57

VI Poglavlje • ZATVOR • 61

VII Poglavlje • MLADI APOSTOL • 69

VIII Poglavlje • SVETLO • 77

IX Poglavlje • SLOBODA • 83

X Poglavlje • VOJSKA • 93

XI Poglavlje • GRAD • 105

XII Poglavlje • REČI ŽIVOTA • 115

XIII Poglavlje • MANA • 127

XIV Poglavlje • POZIV • 135

XV Poglavlje • SLAVLJENJE U DUHU • 139

XVI Poglavlje • GREH • 143

Uvod

Ovo je druga knjiga serije pod nazivom *Poslednja potraga* (*Final Quest*). Mada *Poziv* (*The Call*) počinje tamo gde se prva knjiga završava, poruka ove knjige se može razumeti i bez čitanja prve. Međutim, ukoliko još uvek niste pročitali *Poslednju potragu*, neki delovi vam se mogu činiti nepovezani. Budući da je ovo duhovna saga u nastavcima, neki od temelja položenih u prvoj knjizi su nadograđeni u drugoj.

Kako sam objasnio u uvodu *Poslednje potrage*, ove knjige su rezultat niza „proročkih iskustava.” Mnogo puta su mi govorili da bi više ljudi prihvatilo pomenute knjige da sam ih pisao kao izmišljenu alegoriju. To je možda tačno, ali moj cilj nije da što više ljudi pročita ove knjige, već da ostanem veran porukama koje su mi poverene, prenoseći ih što preciznije mogu. Što se mene tiče, izjaviti da je ovo rezultat moje sopstvene kreativnosti bilo bi nečasno i uvredilo bi Duha Istine.

Ipak, pošto su *Poslednju potragu* naširoko prihvatile najrazličitije hrišćanske denominacije i pokreti, a stekao je i posebnu

naklonost konzervativnih evanđeoskih hrišćana, želeo bih da podrobnije objasnim šta smatram pod „proročkim iskustvima”, onakvim kakve sam ih primio u pojedinim slučajevima. Rekao bih i par reči o biblijskoj utemeljenosti ovih iskustava u našim danima.

Biblijska proročka iskustva su po svojoj prirodi veoma raznolika, što je slučaj i sa iskustvima koja sam primio u ovom nizu otkrivenja. Pojedina sam primio kroz snove, druga kroz vizije, a neka, pak, doživljavajući ono što Biblija naziva „zanos”. Snovi, vizije i zanosi imaju biblijsku osnovu i predstavljaju utvrđene načine na koje Gospod govori svom narodu. Broj hrišćana koji danas ima slična iskustva je u tolikom porastu da to neki smatraju ispunjenjem Petrovog prorokštva koje je izneo na Dan duhova, kada je citirao proroka Joila:

„U poslednje dane, govori Bog, izliću od svoga Duha na sve ljude, pa će vaši sinovi i vaše kćeri prorokovati, i vaši mladići će gledati viđenja, a vaši starci će snivati snove; pa i na sluge i svoje sluškinje izliću od svoga Duha u one dane, i prorokovaće.” (Dela 2:17,18)

I kao što nam ovaj odlomak Svetog pisma kaže, proročka otkrivenja kroz vizije, snove i prorokštva biće preovlađujući u poslednjim danima. Zbog tako dramatičnog porasta otkrivenja datih današnjim hrišćanima, razumljivo je što se ovo smatra za znak „poslednjih dana”.

Razlikovanje pravog od lažnog

Isus je, takođe, upozorio da će se u poslednje vreme pojaviti mnogi „**lažni proroci**” (Matej 24:24). Ovo se može očekivati jer je i Gospod govorio da kad god On poseje pšenicu, dođe neprija-

telj i na istoj njivi poseje kukolj (Matej 13:24-30). Kukolj izgleda kao pšenica i može čak imati ukus pšenice, ali je štetan. Sotona će istog momenta pokušati da kopira sve što Bog čini i da, praveći zabunu, prevvari ako je moguće, i izabrane. No, Sotona ovo ne bi mogao raditi da mu Bog ne dopušta. Očigledno je da Gospod želi da naučimo da razlikujemo istinito od lažnog i dopušta da istinito bude testirano sa lažnim u cilju pročišćenja onog koje je pravo.

Takođe nas ne bi trebalo iznenaditi to što lažni proroci postaju sve brojniji, već pre ohrabriti da sa još većom odlučnošću tražimo one od Boga poslane. Ako ne želimo da nas lažno prevvari, ne trebamo odbaciti svako proroštvo, već radije prepoznati pravo. Oni koji to ne mogu, u budućnosti će više biti podložni lažnom. Ako Bog nešto sadi, čini to jer će nam posađeno trebati. Ako njivu ne obrađujemo, nego je zanemarujemo, jedino što ćemo požnjeti biće korov. Oni koji ne prihvataju ono što Bog danas radi završiće žanjući divlje rastinje.

Gospod od početka i bez prestanka dopušta čovečanstvu da bira ispravno ili lažno, dobro ili zlo. Zato je u vrtu i postavio Drvo poznanja dobra i zla pored Drveta života. On nije postavio Drvo poznanja tu da bismo se o njega spotakli, već pre da bismo mogli pokazati našu poslušnost i ljubav prema Njemu. Nema prave poslušnosti, ukoliko ne postoji sloboda da se ne posluša.

Kao što prave učitelje i pravo učenje uvek u stopu prate lažni učitelji i lažna učenja, tako su i pravi proroci i prava proroštva uvek praćeni lažnim. Gospod dopušta neprijatelju da seje kukolj među pšenicom da bi ispitao naša srca. Oni koji vole istinu će razlučiti šta je istinito, a oni koji su čista srca će razlučiti šta je čisto.

Da li to što nas Gospod upozorava da će se u poslednja vremena pojaviti lažni proroci podrazumeva da će biti i verodostojnih, ili prosto hoće reći da će u poslednja vremena svi proroci biti lažni? Pojedini smatraju da će u poslednja vremena svi proroci biti lažni, ali je takvo razmišljanje u osnovi suprotno Joilovom proročanstvu koje svedoči da će na kraju Bog izliti od svoga Duha i da će svom narodu davati vizije, snove i proroštva (Joil 2:28-29).

Postoji opasnost u otvorenosti za proročka otkrivenja kao što su snovi, vizije i proroštva. Međutim, daleko je veća opasnost ako nismo otvoreni za njih. Otkrivenja nam nisu data da se njima bavljamo, već zato što su nam potrebna u vremenu u kojem živimo. A Isus je rekao:

„Zaista, zaista, kažem vam, ko ne ulazi u ovčiji tor na vrata, nego prelazi s druge strane, taj je lopov i razbojnik. A ko ulazi na vrata pastir je ovčama.

Ovome vratar otvara, i ovce slušaju njegov glas, i svoje ovce zove po imenu i izvodi ih. Kada sve svoje ovce istera, ide pred njima i ovce idu za njim, jer znaju njegov glas. Za tuđinom neće ići, nego će bežati od njega, jer ne poznaju glasa tuđinaca.” (Jovan 10:1-5).

Gospodnje ovce poznaju Njegov glas. Njih tuđin ne može prevariti jer one toliko dobro poznaju Njegov glas da ga razlikuju od glasova ostalih. Jedan od načina na koji se Gospod obraćao svom narodu od davnina jeste bio kroz proroštvo. Pošto znamo da se Bog nikada ne menja i pošto Pismo veoma jasno govori o vizijama, snovima i proroštavima koja će Bog dati svom narodu, neophodno je da razlikujemo Njegovo otkrivenje od neprijateljskog i da ga, zatim, ispravno protumačimo. Nakon što to učinimo, moramo imati mudrosti da ga ispravno primenimo.

Svrha proroštva

Proroštvo je dato za ohrabrenje, ali i za pouku. Poučiti znači „izgraditi”. Veliki deo mog života i službe je izgrađen na proročkim rečima koje su se ispunile. Gotovo svaki bitan vid naše duhovne službe, uključujući mesta na koja odlazim da služim ili govorim, su proročki pretskazana. Ja i ne pomišljam da nešto uradim ili da odem nekuda da služim ukoliko mi to Gospod unapred ne kaže. Isus je činio isto. On nije odgovarao na ljudske potrebe, već je činio samo ono što je video da Otac čini. Nemamo vremena da idemo bilo kuda ili da počinjemo da radimo bilo šta ukoliko nas Bog u tome ne vodi. Ukoliko čujemo Gospoda pre nego što nešto učinimo, rodićemo plod prema mogućnostima i vremenu koji su nam povereni.

Poznajem ljude koji su uspešno izgradili službu ili crkvu na proročkim rečima. Takođe znam one koji su doživeli brodolom, kao i one koji su ozbiljno zastranili pošto nisu znali kako da prosude proroštvo. Mnogi od tih problema su nastali nakon što su primili verodostojno otkrivenje od Gospoda, ali su ga pogrešno protumačili ili pogrešno primenili. Nekima ovo može zvučati suviše komplikovano, ali je ovo način koji je jasno ustanovljen u Svetom pismu. Skupo će nas stajati odstupimo li od zdrave biblijske mudrosti po pitanju proročkog otkrivenja.

Isus je rekao u Mateju 22:29: „**Varate se ne znajući Pisma ni sile Božije.**” Mnogi danas čine greške zato što znaju Pisma, ali ne silu Božju. Oni koji poznaju Njegovu silu često prave greške pošto ne poznaju Pismo kako bi trebalo. Ako hoćemo da se sačuvamo od pravljenja grešaka, moramo poznavati oboje, i Pi-

smo i silu Božiju. Svrha proroštva nikada nije bila da zameni Bibliju, niti je svrha Biblije ikada bila da zameni proroštvo.

Proveo sam sate i sate sa konzervativnim evanđeoskim vođama koji imaju važne duhovne službe i kojima je Bog počeo da govori kroz snove, vizije i proroštva. U mnogim slučajevima im je govorio iako je to vređalo njihovu teologiju. Ovo se u toj meri raširilo da sam počeo da se pitam da li postoje konzervativne evanđeoske vođe sa kojima Bog ne radi na isti način. U „Zvezdi Danici” (*MorningStar*) imamo gotovo neprekidnu reku kontakata sa onima koji traže pomoć kako bi razumeli to što im se dešava. Ono što možda ne razumeju u vezi sa ovim jeste to da je i ljudima koji prorokuju potrebna njihova pomoć, isto koliko je i ovim vođama potrebna pomoć onih koji imaju određena iskustva sa proročkim darovima. Da bi Crkva dostigla zrelost na koju je pozvana, mora postojati jedinstvo između onih koji poznaju Pismo i onih koji poznaju silu Božju, a tom cilju se ubrzano kreće.

Proučavao sam Bibliju da bih proverio da li su učenja data u mojim iskustvima biblijska i ubeđen sam da jesu. Priznajem da su mi neka od njih pomogla da određene delove Pisma vidim onako kako ih ranije nisam video. Čak verujem da je to u skladu sa ciljem takvih proročkih otkrivenja. *Proroštvo se ne sme koristiti radi građenja doktrine.* Za tu svrhu nam je data Biblija i verujem da je učenje Biblije potpuno i da mu se nikad ništa ne sme dodavati. Međutim, i sama Biblija sadrži mnoge primere proročkih iskustava datih pojedincima, a sa ciljem da rasvetli određene delove Pisma.

Istaknuti novozavetni primer ovoga bi bio zanos u koji je pao Petar, što je dovelo do njegovog putovanja u Kornelijev dom i otvorilo vrata vere neznabošcima. Ovo iskustvo i plod koji je ono

donelo, ukazali su Crkvi na to da je Gospod namerio da se Evandjelje propoveda i neznabošcima. Ono nije uspostavilo novu nauku, već je rasvetlilo ono što Sveto pismo govori i što je i sam Gospod učio kada je bio sa njima, a što su oni očigledno bili zaboravili.

Mnoga iskustva sadržana u ovim dvema knjigama su imala isti uticaj na mene. Ona me bez prestanka podsećaju na moja sopstvena naučavanja i naučavanja koja sam čuo od drugih, ali koja sam u najboljem slučaju samo površno primenio u svom životu. Na taj način su mi ova proročka iskustva predstavljala neprestani izazov, suštinski ispravljajući, pa čak i sudeći, moj sopstveni život i naučavanja. Pošto sam ja onaj koji je doživeo pomenuta iskustva, primio sam ih za sebe i ne usuđujem se reći da su iste ispravke potrebne svakom. Međutim, verujem da je veliki broj tih iskustava, ako ne i sva, opšte primenjiv u Crkvi našeg vremena.

Postoji mnoštvo tema koje se ponavljaju u ovom izlaganju. Ne samo da se ponavljaju izjave, već su i neke od tema ponovljene iz drugačijih perspektiva ili su drugačije formulisane u različitim situacijama. Shvatio sam da je ovo možda učinjeno zbog moje loše sposobnosti da učim, baš kao što je izgledalo da se Gospod iznova i iznova morao ponavljati Petru. Takođe sam shvatio da ovakvo ponavljanje nije dobar književni stil, ali dobar stil mi ovde i nije cilj. Svaki put kada se nešto ponovi, veća je verovatnoća da se zapamti. Zato sam pokušao da sve ponovim upravo onako kako je meni bilo ponovljeno.

Proročka iskustva

Takođe shvatam da priroda nekih od ovih otkrivenja pojedincu može stvoriti teološke probleme. Jedan od njih je sigurno i

način na koji sam se sretao i razgovarao sa mnogim ličnostima iz Starog i Novog zaveta, kao i sa istaknutim ljudima iz crkvene istorije koji više nisu na zemlji. I za ovo postoje odgovarajući biblijski primeri, npr. kada je Gospod govorio Mojsiju i Iliji. Iako je Ilija bio uznesen i nije umro, Mojsije jeste. Imamo, takođe, primer gde apostol Jovan u Otkrivenju 22:9 [22:8 ?], pada pred anđelom, da ga obožava. Anđeo je ukorio Jovana, izjavljujući da je i sam sluga braće svoje (Otkrivenje 22:9). Mnogi su iz ovoga zaključili da je on jedan od svetih koji je otišao kod Gospoda.

Ipak, mogu da razumem da pojedini i dalje imaju problema da isto shvate, a tu je još jedno objašnjenje. Postoji razlika između proročkih iskustava i stvarnog dešavanja. Na primer, očigledno je da Jezekilj, kada je bio podignut u Duhu i prenesen u Jerusolim, nije bio odnesen u stvarni Jerusolim, iako se njemu sve činilo stvarnim. Bitan deo onoga što je on doživeo nije postojao, a cilj je bio da se time prenese poruka prognanicima.

Isto tako, iako su mi neki od ovih ljudi i doživljaja izgledali stvarni, ozbiljno se pitam jesam li razgovarao sa ljudima u Nebu. Verujem da su ovo bila proročka iskustva čiji je cilj bio da prenesu poruku. Ne znam da li su mesta koja sam video u Nebu postojeća ili su mi se takvim činila da bi prenela poruku. Međutim, otvoren sam i za mišljenje da sam video stvarna mesta i da sam sreo stvarne ljude. Ne vidim da je ovo suprotno Pismu, iako shvatam određene prigovore u vezi sa tim. Ipak, baš kao što Avelj još uvek govori iako je mrtav, sigurno je da i životi biblijskih ličnosti predstavljaju poruke, a pomenuti doživljaji su mi više od svega pomogli da ovo razumem.

Razlog radi kojeg radije verujem da su to bila proročka iskustva i da nisam govorio sa stvarnim ljudima jeste zasnovan na tome koliko ona jesu ili nisu trajala. Na primer, većina ljudi ima

snove koji su u toj meri realni da, kada se probude, jedno vreme veruju u njihovu istinitost. Međutim, i najupečatljiviji snovi obično brzo blede tako da mogu biti zaboravljeni u samo nekoliko časova. Stvarna iskustva ne dolaze na taj način. Imao sam stvarne susrete sa Gospodom i anđelima koji mi se još uvek čine stvarni koliko su mi se činili pre nekoliko godina kada sam ih prvi put doživeo. Imao sam mnogo snova i vizija u kojima sam video Gospoda ili anđele, ali su oni brzo izbleđeli. Sa izuzetkom samo nekoliko iskustava uvrštenih u ovu knjigu, pomenute proročke epizode su kao otkrivenja pre iščezle, nego ostale trajne poput stvarnih susreta.

Zbog toga sam pokušao da zapišem ova iskustva što sam brže mogao, odmah nakon što sam ih doživeo. U nekim slučajevima to nisam mogao da učinim. Dok bih stigao do mesta gde sam ih mogao zapisati, sećanje na njih bi već počelo da slabi. Osećao sam da mi Sveti Duh pomaže da osvežim pamćenje, ali što bi više vremena prolazilo između iskustva i vremena kad sam bio u stanju da ga zabeležim, to sam više bio zabrinut da ona neće biti prenesena tačno onako kako sam ih primio.

U takvim slučajevima sam bio svestan da bi se moje omiljene doktrine ili predrasude mogle lako provući u spise, i mada sam se iskreno trudio da ne dozvolim da se isto dogodi, priznajem da je moguće da se u nekim slučajevima to i dogodilo. Iz ovog razloga je moja neprestana molitva za ovu knjigu bila da me Duh Sveti vodi u njenom pisanju, a i da vodi svakog onog koji je čita. Duh nam je dat da nas vodi ka istini i ka Isusu. Moja molitva je da razlučite šta je istina i šta je od Isusa dato, držeći se čvrsto onoga što jeste istina i odbacujući ono što nije.

Nepogrešivost Pisma

Iako postoje mnoga mesta na kojima sam se trudio da zapišem doslovne Gospodnje reči onako kako su mi rečene, ovo nije Sveto pismo i ne verujem da je bilo kojem proročkom iskustvu namenjeno da ima važnost Pisma. Ipak, proroštvo je veoma bitno za Crkvu inače nas Pismo ne bi podsticalo: „**Težite za ljubavlju, i pokažite revnost za duhovne darove, a naročito da prorokujete.**” (1. Korinćanima 14:1). Rečeno nam je da: „**Ako ko prorokuje – ljudima govori na nazidanje, opomenu i utehu. Ko govori čudnim jezikom – izgrađuje samoga sebe, a ko prorokuje – uzdiže Crkvu.**” (1. Korinćanima 14:3-4). Nikada nam nije kazano da je svrha proroštva da iz njega sačinjavamo doktrinu – za to nam je dato Sveto pismo. Nikada nam nije rečeno da je proroštvo nepogrešivo, zato ga moramo prosuđivati. Međutim, proroštvo izgrađuje. Pošto je proroštvo dar Duha Svetoga, moramo držati svetim sve što od Njega dolazi, ali pošto ono dolazi kroz ljude, ne sme se smatrati nepogrešivim.

Sveto pismo je u prvobitnom, originalnom zapisu nepogrešivo. Ono je stena istine i čisto otkrivenje Boga i Njegovih puteva na kojem možemo graditi naše živote, sigurni da Pismo ostaje zauvek. Ja proroštvo vidim više kao manu koju je Gospod davao u pustinji. Ona je od Gospoda i pomaže nam da se dan za danom održimo u životu, ali pokušamo li da je zadržimo duže nego što je određeno, pokvariće se.

Sveto pismo je neprolazno i dato je da bismo gradili naše živote na istini, dok je proroštvo dato za izgradnju i ohrabrenje i strateški nas drži u volji Božjoj od danas do sutra. Kvalitet jednog odnosa se određuje kvalitetom komunikacije, a svaki odnos koji

nije u neprekidnoj komunikaciji jeste mrtav. Proroštvo nam pomaže da naš odnos sa Gospodom iz dana u dan održimo svežim. Zbog toga verujem da nas Pismo ohrabruje da „**naročito**” tražimo ovaj dar.

Ja sam godinama tražio dar proroštva. To sam činio iz poslušnosti Pismu koje nas na to podstiče, a zbog čega i volim proročke darove. Volim proročka iskustva, iako su mi sva osim nekolicine došla kao ukori. Ipak, mnogo češće sam se molio za mudrost i za dar reči mudrosti nego za bilo koji drugi dar. Zbog toga mi se, mislim, Gospod gotovo uvek pojavljivao u tim iskustvima u liku Mudrosti. Takođe mislim da istinski mudra osoba voli biti ukorena, jer: „**put je životni karanje koje poučava**” (Priče 6:23). Kroz svako od ovih iskustava, primio sam temeljite i tako potrebne promene.

Takođe, u ovoj knjizi je ukazano na neke pojedinosti koje bi današnja Crkva trebala da ispravi. Osim crkava nad kojima imam ličnu odgovornost, trudio sam se da ne posmatram probleme koji muče Telo Hristovo. Crkva je Hristova nevesta i zato sam veoma oprezan u vezi sa bilo čim što bih se usudio da ispravim. I Pavle je objasnio Korinćanima da postoje područja autoriteta unutar kojih moramo ostati.

Nije moje da vaspitavam nečiju decu, ali kao prijatelj, mogu da porazgovaram sa roditeljima i da se nadam da će i oni biti slobodni da razgovaraju sa mnom ukoliko vide nešto što treba ispraviti kod moje dece. Međutim, u iskustvima navedenim u ovoj knjizi, Gospod mi je pokazao da će današnja Crkva loše završiti ne napravi li neke korenite promene pravca kojim se kreće. Smatram da i sam imam sličnih problema, i zato, ako me pitate šta treba da uradimo s njima, sve što sada mogu reći jeste da i ja po-

kušavam da ih rešim. Tražim više otkrivenja, veće razumevanje u tumačenju i mudrost da sve ovo ispravno primenim.

Ponovo vas ohrabrujem da imate na umu da su proročka iskustva koja sam doživeo kada sam primio ove poruke, bila vrlo jasna kada su se pojavila, a da su mi često izgledala nestvarna samo par sati kasnije. Ponekad mi je to predstavljalo problem kad sam pokušavao da ih zapišem. Dao sam sve od sebe da ih zapišem što je moguće vernije, ali nipošto ne tvrdim da su to doslovne reči koje su mi rečene ili da je sve što je napisano u vezi sa ovim iskustvima zapisano tačno onako kako se dogodilo. Međutim, iako sam moguće ispustio neke detalje ili nisam uvek pronašao prave reči kako bih ih opisao, poruka je istinita, ona je od Gospoda, a vreme je blizu.

Rik Džojner,
Novembar, 1998.

I Poglavlje

slava

Stajao sam gledajući sledeća vrata na koja sam trebao ući. Bila su jednostavnog izgleda i neprivlačna. Kako sam se okrenuo da još jednom vidim Veliku sudnicu, bio sam preplavljen njenom slavom i veličinom. Nisam želeo da odem odatle iako je zlo moga srca tu bilo stalno otkriveno. Mada je proces bio bolan, bio je toliko oslobađajući da nisam želeo da prestane. Zapravo sam žudeo za još više osude.

„I imaćeš je više”, dobacio je Mudrost, znajući moje misli. *”Ono što ovde nađeš ide sa tobom. Ipak, ne moraš dolaziti ovamo da bi bio promenjen. Sila krsta je dovoljna da te promeni. Ono što si ovde doživeo možeš doživeti svakog dana. Sveti Duh je poslat da te presvedoči u vezi sa grehom, da te uvodi u istinu i da svedoči o Meni. On je neprestano s tobom. Moraš da bolje upoznaš Duha Svetog.*

Mnogi veruju u Duha Svetog, ali samo nekolicina Mu daje mesta u svom životu. Sa krajem ovog sveta i to će se promeniti. Duh Sveti će se pokrenuti nad zemljom kao što je to činio i u početku. Ukloniće kaos i pometnju koji se šire zemljom i usred toga će roditi slavno no-

vo stvorenje. Ti si blizu vremena kada će On stalno činiti čuda i kada će ceo svet strahovati od Njegovih dela.

On će sve ovo činiti kroz Moj narod. Kada se Sveti Duh pokrene, sinovi i kćeri Božje će prorokovati. Oni će, od staraca do mladića, sanjati snove i imati vizije. U Moje ime će činiti i veća dela od onih koja sam Ja činio, da bih se proslavio na Zemlji. Celo stvorenje se muči i uzdiše iščekujući ono što će Sveti Duh da uradi.

Ono što budeš našao prolazeći kroz vrata će ti pomoći da se pripremiš za ono što dolazi. Ja sam Spasitelj, ali sam i Sudija. Uskoro ću se otkriti svetu kao pravedni Sudija. Prvo moram da otkrijem svoj sud Mome domu. Uskoro će Moj narod upoznati zajedništvo Svetog Duha. Tada će upoznati Njegovu silu koja presvedočava po pitanju greha. Takođe će saznati da ih On uvek uvodi u svu istinu koja će ih osloboditi. Ovo je istina koja svedoči o Meni. Kada Moj narod dođe da Me upozna kao JA JESAM, tada ću ih upotrebiti da svedoči o Meni.

Ja sam Sudija, ali je bolje da sudiš sam sebi, kako Ja ne bih morao da ti sudim. Ipak, Moji sudovi će uskoro biti objavljeni Mom narodu. Prvo ću suditi Mom domu. Posle toga ću suditi čitavom svetu.”

Slava Mudrosti je zasenila sve oko mene. Nikada nisam video takav sjaj, čak ni ovde. Rastao je dok je govorio o Njegovim sudovima. Po tome sam shvatio da se kroz poznanje Isusa kao Sudije može videti još veća slava od one koju sam do tada znao. Počeo sam se osećati tako mali i beznačajan u Njegovom prisustvu, da mi je bilo teško da se usredsredim na ono što je govorio. Upravo kada sam pomislio ću se izgubiti u slavi Mudrosti, On je pružio ruku i dotakao mi se čela, blago ali odlučno. Kada je to učinio, um mi je postao usredsredjen i bistar.

„Počinješ da gledaš na sebe. To će te uvek zbuniti i otežati da Me čuješ. Svaki put kada doživiš Moj dodir, tvoj um će postati bistriji.

Svaki put kada doživiš Moju prisutnost, znaj da sam došao da te dođirnem kako bi Me mogao videti i čuti. Moraš naučiti da prebivaš u Mojoj prisutnosti, a da ne budeš svestan samo sebe i obuzet samim sobom. Zbog ovoga se okrećeš od istine koja je u Meni ka prevari koja je u tvojoj paloj prirodi.

Mnogi padaju kada ih Moj Duh dodirne. Vreme padanja je prošlo. Treba da naučiš da stojiš kada se Moj Duh pokreće. Ako ne budeš stajao kada se Moj Duh pokrene, On te neće moći upotrebiti. Neznabošci će pasti preda Mnom, ali Moj narod treba da stoji da bih mogao da ga upotrebim.”

Ponos lažne poniznosti

Kada je Gospod ovo rekao, osetio sam iritiranost u Njegovom glasu. Bila je slična iritiranosti koju je, čini se, imao zbog svojih učenika u evanđeljima. Odmah sam shvatio da se ta iritiranost obično javljala kad god bi počeli da se osvrću na svoju nesposobnost ili neuspehe.

„Gospode, žao mi je”, pravdao sam se, „ali Tvoje prisustvo je tako neodoljivo. Kako da se uzdržim od osećaja da sam tako mali kada sam blizu Tebe kao sada ? ”

„Ti jesi mali, ali moraš naučiti da boraviš u Mojoj prisutnosti a da ne gledaš na sebe. Nećeš moći da Me čuješ ili da govoriš za Mene ako budeš gledao na sebe. Tako nećeš moći odgovoriti na ono što želim od tebe. Uvek ćeš biti nedostojan onoga na čega sam te pozvao, ali Me tvoja adekvatnost ili dostojnost nikad neće pokrenuti da te upotrebim. Ne smeš gledati na svoju nesposobnost, već gledaj na Moju sposobnost. Moraš prestati da gledaš na svoju nedostojnost i gledati na Moju pravednost. Kada te upotrebim, to je zbog toga ko sam Ja, a ne zbog toga ko si ti.

Osetio si Moj gnev kada si se počeo osvrtnati na sebe. To je gnev koji sam osećao prema Mojsiju kada je počeo da se žali na to koliko je nesposoban. Ovo samo poručuje da ti više gledaš na sebe, nego li na Mene, što je glavni razlog tome što mogu da upotrebim samo pojedince iz Mog naroda za ono što želim da uradim. Ova lažna poniznost je zapravo oblik ponosa koji je doveo do čovekovog pada. Adam i Eva su počeli da se osećaju neodgovarajućima i mislili su da treba da budu nešto više od onoga kakve sam ih Ja stvorio. Oni su krenuli da sebe učine onima koji bi trebali da budu. Nikad sebe ne možeš učiniti onim koji bi trebao biti, već moraš verovati da ću te Ja učiniti onim koji trebaš biti. ”

Mada nikada nisam doveo u vezu lažnu poniznost sa padom čoveka u Vrtu, znao sam da je to bio najveći kamen spoticanja koji je sprečio mnoge da budu upotrebljeni od Gospoda, o čemu sam i sam mnogo puta naučavao. Sada je moja lažna poniznost u Njegovoj prisutnosti bila razotkrivena i izgledala je gore nego što sam je ikada video kod ikoga drugog. Ovaj vid ponosa je odvratan i mogao sam da razumem zašto je zbog njega plamteo gnev Gospodnji.

U Božjem prisustvu brzo se otkriva sve što jesmo. Ali i nakon sveg suda koji sam upravo bio pretrpeo, još uvek sam imao neke od mana koje su me držale podalje od poznanja Njega i nisam Mu mogao služiti onako kako sam pozvan. Koliko god da mi je to bilo potresno, nisam više želeo da se bavim sobom, pa sam se okrenuo k Njemu. Želeo sam da vidim onoliko od Njegove slave koliko god budem mogao da izdržim, dok god bude bio sa mnom na ovaj način. Toga časa se moja depresija promenila u ushićenje. Kolena su mi klecala, ali sam bio rešen da stojim onoliko koliko budem mogao.

Ubrzo sam se probudio. Danima nakon toga sam osećao energiju koja je strujala kroz mene i činila da sve oko mene izgleda slavno. Dopadalo mi se sve što sam video. Kvaka na vratima mi se činila ne-

pojmljivo čudesna. Stare kuće i kola su izgledali toliko lepo da mi je bilo žao što nisam umetnik, da ovekovečim njihovu lepotu i izgled kojim su plenili. Svako drvo i životinja mi je ostavljalo utisak veoma posebnog, bliskog prijatelja. Svaka osoba koju sam video mi se činila kao biblioteka otkrivenja i značenja. Bio sam toliko zahvalan za večnost u kojoj bih ih sve mogao upoznati. Nije bilo ničeg u šta bih pogledao, a da ne vidim njegovu veličanstvenost, jedva verujući da sam već prevalio toliko od života, a toliko toga propustio.

Ipak, iako sam osećao da sve ove divne emocije i otkrivenja struje kroz mene, nisam znao šta da učinim sa njima. Znao sam da će nestati ako ne budem naučio kako da ih korisno upotrebim, što se i dogodilo za samo nekoliko dana. Bilo je to kao da sam izgubio smisao života, a znao sam da ga iznova moram pronaći. Ono što sam doživeo bilo je mnogo čudesnije od efekta bilo koje droge o kojoj sam nekad bio zavisnik. To je došlo kao plod gledanja Njegove slave, a namenjeno mi je da vidim još više. Čeznuo sam da naučim kako da ostanem u Njegovoj prisutnosti i da Mu dozvolim da struji kroz mene kako bi mogao da dotakne druge. Morao sam da prebivam u prisustvu Svetog Duha i dozvolim Mu da me upotrebi. To je bio moj poziv.

II Poglavlje

ĐVA SVEĐOKA

Danima sam bio u dubokoj depresiji. Sve mi je izgledalo turobno. Iritirao me je i sam ljudski glas i ljutilo me je sve što je remećilo moje namere. O svima sam mislio najgore i morao sam se boriti da se uzdržim od tih crnih misli. Osećao sam se kao da sam skliznuo u pakao i da svaki dan tonem sve dublje. Konačno sam zavapio Gospodu i gotovo momentalno se našao pred vratima. Mudrost je stajao pored mene.

„Gospode, žao mi je. Čini mi se da sam iz tvoje prisutnosti pao pravo u pakao.”

„*Ceo svet je još uvek u vlasti zloga*”, odgovorio je, „*a ti svaki dan hodaš ivicom pakla. Posred njega prolazi put života. Sa obe strane puta života nalazi se dubok jarak, i zato ne smeš da skreneš sa uskog puta.*”

„Pa eto, pao sam u jedan od jaraka i nisam mogao da izađem.”

„Niko ne može sam naći izlaz iz ovih jarkova. U njih se upravo i upada kada osoba sledi svoj put. Tvoj te put nikada neće izvesti na polje. Ja sam jedini izlaz. Kada padneš, ne gubi vreme pokušavajući da sve sam shvatiš, jer ćeš samo još dublje potonuti u mulj. Samo traži pomoć. Ja sam tvoj Pastir i Ja ću ti uvek pomoći kada Me prizoveš.”

„Gospode, ne želim da gubim vreme pokušavajući sve sam da shvatim, ali bih zaista želeo da razumem kako sam pao tako duboko i toliko brzo. Zbog čega sam se okrenuo od puta života i pao u ovaj jarak? Ti si Mudrost i znam da je mudro da Te pitam.”

„Mudro je znati kada pitati za objašnjenje, a kada samo tražiti pomoć. Sada je mudro da pitaš. Razumeti možeš samo u Mojoj prisutnosti. Tvoje rezonovanje će uvek biti iskrivljeno kada si u depresiji i sa te pozicije nikada nećeš ispravno videti istinu. Depresija je obmana koja se javlja kada svet posmatraš iz svoje perspektive. Istina dolazi kroz gledanje sveta Mojim očima, sa mesta na kojem Ja sedim, sa desne strane Ocu. Poput heruvima u Isaiji 6, oni koji prebivaju u Mojoj prisutnosti reći će: ‘Puna je sva zemlja slave Njegove’.”

Setio sam se kako sam kao mlad vernik čitao ovaj tekst i mislio da su heruvimi bili obmanuti. Nisam mogao da shvatim kako su mogli reći: „Puna je sva zemlja slave Njegove” kada je izgledalo da je cela zemlja ispunjena ratovima, bolestima, zlostavljanjem dece, izdajom i zlom. Onda mi je jednog dana Gospod progovorio i rekao: „Razlog što su ti heruvimi rekli da je sva zemlja puna Moje slave je taj što su oni prebivali u Mojoj prisutnosti. Kada budeš prebivao u Mojoj prisutnosti, nećeš videti ništa osim slave.”

„Gospode, sećam se da si me tome učio, ali to nisam praktikovao u svom životu kako je trebalo. Proveo sam veći deo života gledajući stvari sa mračne strane. Čini mi se da sam veći deo svog

života proveo sedeći u jednom od ovih jarkova pored puta života, nego što sam tim putem hodao.”

„*To je istina*”, odgovorio je Gospod. „*S vremena na vreme ti bi ustao i načinio par koraka, ali bi potom skliznuo u jarak sa druge strane. Ipak si donekle napredovao, ali je došlo vreme da ostaneš na putu. Nemaš više vremena za gubljenje u tim jarkovima.*”

Činilo mi se da sam obasut Gospodnjom ljubaznošću i strpljivošću dok je govorio.

„*Zbog čega si ovog poslednjeg puta skliznuo u jarak?*”, nastavio je.

Pošto sam razmislio, uvideo sam da sam više bio obuzet pitanjem kako da zadržim osećanje koje me je obuzelo nego li da upoznam izvor tog osećanja.

„*Skrenuo sam pogled s Tebe*”, priznao sam.

„*Znam da izgleda suviše jednostavno, ali to je upravo ono što si učinio. Dovoljno je da okreneš pogled od Mene i da skreneš sa puta života. Kada ostaješ u Meni, nećeš videti ništa osim slave. To ne znači da nećeš videti sukobe, konfuziju, tamu i obmanu koji su u svetu, ali kada ih budeš video, videćeš i Moj odgovor na njih. Kada prebivaš u Meni, videćeš kako istina pobeđuje obmanu i videćeš na koji će način Moje carstvo doći.*”

„*Gospode, kada sam ovde, sve mi izgleda stvarnije nego išta što sam doživeo na zemlji, ali kad sam na zemlji, sve što je ovde izgleda mi kao nestvaran san. Znam da je ovo prava stvarnost, a da je zemlja prolazna. Takođe znam da bih mogao postojanije hodati u Tvojoj mudrosti i ostati na putu života kada bi mi ovo mesto bilo stvarnije na zemlji. Ti si rekao da je uvek mudro da molim. Molim Te da mi ovo Carstvo učiniš stvarnijim kada sam na zemlji. Tada ću biti u mogućnosti da doslednije sledim Tvoje puteve. Takođe Te molim da mi pomogneš da prenesem ovu stvarnost drugima. Tama je u*

velikom porastu na zemlji, a samo nekolicina je vođena vizijom. Molim Te da nam daš više Tvoje sile, daj da vidimo više od Tvoje slave i daj da poznamo istiniti sud koji dolazi sa Tvojom prisutnošću.”

„Kada počneš živeti po onome što si video očima tvoga srca, ići ćeš sa Mnom i videćeš Moju slavu. Oči tvoga srca su tvoj prozor u ovo carstvo Duha. Očima tvoga srca možeš doći do Moga Prestolja milosti u bilo koje vreme. Ako Mi dođeš, bolje ćeš Me upoznati. Takođe ću ti poveriti više sile.”

Dok je On govorio bio sam prinuđen da se okrenem i vidim mnoštvo kraljeva, prinčeva, prijatelja i slugu Gospodnjih koji su stajali u Sudnici. Sve što se tamo nalazilo, bilo je toliko čudesno i slavno da bih bio zadovoljan da tamo ostanem zauvek. Ponovo sam bio zaprepašćen razmišljanjem o tome da je ovo mesto samo predvorje neba. Ali i pored svih ovih čuda, najveće čudo neba je bila Gospodnja prisutnost. U ovom predvorju, On je bio i Mudrost i On je bio Sudija, što je isto.

„Gospode,” upitao sam, „Ti si ovde Mudrost i Sudija, ali kako Te znaju u drugim delovima neba?”

„JA JESAM Mudrost i JA JESAM Sudija u svakoj oblasti, ali JA JESAM, takođe, mnogo više. Pošto si Me pitao, pokazaću ti ko JA JESAM. Ipak, tek si počeo da Me upoznaješ kao Mudrost i Sudiju. U određeno vreme ćeš Me i bolje videti, ali prvo treba da još učiš o Mojim sudovima.”

Prvi svedok

„Poznavanje Božjih sudova je prvi korak za ulazak u Nebesko carstvo”, rekao je glas koji ranije nisam čuo. „Kada dođe Sudnji dan, svima će biti poznat Car i Njegovi sudovi će biti jasni. Tada

će zemlja biti oslobođena. Molio si da Njegovi sudovi dođu u tvoj život, a sada počni da moliš da dođu na ceo svet.”

Okrenuo sam se da vidim ko govori. Bio je krupnog stasa i blistao je, ali nešto manje od ostalih koje sam sreo u Sudnici. Pretpostavio sam da je anđeo kada je on progovorio:

„Ja sam Lot. Izabran si da živiš u teškom vremenu, baš kao što sam i ja bio izabran. Kao što je Avraam živeo i posredovao za Sodomu i ti moraš činiti isto. U vreme kada velika izopačenost dođe na zemlju, dići će se muškarci i žene velike vere. Treba da, kao i Avraam, koristiš svoju veru da bi u molitvi zastupao grešnike. Takođe, treba da svedočiš o sudu Gospodnjem koji dolazi na svet. Gospod neće još dugo trpeti rastuće zlo ljudi. Ja sam ćutao i mnogi su stradali. Ne smeš biti kao ja – ne smeš ćutati.”

„Pričaj mi još. Kako da ih upozorim?”, pitao sam.

„Ja sam mislio da ću im biti upozorenje time što sam drugačiji. Biti drugačiji nije dovoljno! Sila Svetog Duha koja presvedočava po pitanju greha se oslobađa kroz izgovorenu reč. Ono što je Gospod učinio Sodomi, učinio je za primer kako drugi ne bi bili uništeni na isti način. Možeš da upozoriš one koji idu u propast pričajući im moju priču. Sada ima dosta gradova čije zlo On neće još dugo trpeti. Ako se oni koji poznaju Gospoda ne dignu, uskoro će još gradova proći poput Sodome.

Sudnji Dan dolazi. Celo stvorenje će tada upoznati mudrost Njegovih sudova, ali ne smeš čekati taj dan. Moraš svakodnevno tražiti Njegove sudove i obznaniti ih svetu. Ako Njegov narod bude hodio prema Njegovim sudovima, mnogi će na zemlji za njih saznati pre Velikog sudnjeg dana. Ovako će ih se mnogo više spasiti. Njegova je želja da se nijedan ne izgubi i da niko iz Njegovog naroda ne pretrpi gubitak tog dana.

Ljudi na zemlji su slepi. Neće te primetiti ako pokušaš da budeš samo svedok. Poruka o sudu mora doći kroz *reči*. Duh Sveti izliva pomazanje na reči, ali reči moraju biti izgovorene da bi ih On mogao pomazati. Pravednost i pravda su temelj Njegovog prestolja. Njegov narod zna ponešto o Njegovoj pravednosti, ali samo nekolicina poznaje Njegovu pravdu. Njegov presto će ostati u Njegovom domu, zbog čega i sud mora početi od Njegovog doma.

Treba da živiš po istini koju si ovde spoznao i da druge tome poučiš. Njegovi sudovi dolaze. Ako se Njegov narod bude vladao prema Njegovim sudovima pre Sudnjeg dana, taj će dan za njih biti slavan. Ako ne budu tako živeli, upoznaće žalost koju i svet treba da upozna. Njegovi sudovi ne bi bili pravedni ako ne bi bili isti za sve. Kroz tebe i druge, On će ponovo preklinjati svoj narod da sam sebe sudi kako ne bi bio suđen. Tada ćeš i ti morati preklinjati svet.”

Lot mi je usmerio pogled ka vratima pred kojima sam stajao. Ona su još uvek izgledala mračno i neprivlačno. „Kao i učenje o sudovima Gospodnjim”, pomislio sam. Slava Gospodnja koja nas je okruživala učinila je da ona izgledaju još turobnije. Ipak, sada sam znao koliko je zaista slavan Njegov sud. Takođe sam shvatio da se skoro svaka vrata kroz koja nas On vodi, isprva čine turobna, da bi zatim postala slavna. Gotovo da se činilo da što vrata izgledaju mračnije, to su slavnija sa one druge strane. Za sam prolazak kroz Njegova vrata potrebna je vera, ali ona uvek vode do veće slave.

Lot je nastavio, sledeći tok moje misli. Već sam bio naučio da su misli na ovom mestu svima poznate.

„Kada prođeš kroz ta vrata, doživećeš više od Njegove slave. Gospodnja slava nije samo sjaj koji vidiš oko Njega ili na ovom

mestu, niti su to samo osećaji koje imaš dok prebivaš u Njemu. Njegova slava je, takođe, otkrivena u Njegovim sudovima. Ovo nije jedini način na koji je ona otkrivena, ali je to način koji si pozvan da razumeš. Prolaženjem kroz ta vrata, naučićeš kako da na drugačiji način vidiš Božju slavu. Gledajući Njegovu slavu Njegov narod će biti promenjen, a On će im uskoro pokazati Svoju slavu. Kada je budu videli, radovaće se svim Njegovim putevima pa i svim Njegovim sudovima.”

Drugi svedok

Tada je drugi glas progovorio: „I ja potvrđujem ovu istinu. Božji sud će se uskoro otkriti svetu. Ipak, „Milost pobeđuje sud”. Gospod uvek pruža svoju milost pre suda. Ako upozoriš ljude da su Njegovi sudovi blizu, milost će spasiti mnoge.”

Nisam prepoznao govornika, ali je to bio još jedan čovek krupnog stasa i plemenit, sa sjajem koji je ga je pratio, a koji je ukazivao na njegovo visoko zvanje.

„Ja sam Jona”, rekao je. „Kada budeš razumeo Gospodnje sudove, razumećeš i Njegove puteve. Međutim, i ako ih razumeš, ne znači da se slažeš sa njima. Razumeti je neophodno, ali ne i dovoljno. Gospod, takođe, želi da se usaglasiš s Njim.

Često si molio da Gospodnja prisutnost bude sa tobom. To je mudro. Ja sam bio prorok i poznavao sam Ga, a ipak sam pokušao da pobegnem iz Njegove prisutnosti. Napravio sam veliku grešku, ali ne toliku koliko možda misliš da jesam. Shvatio sam da Njegovu prisutnost prati veliki oganj. Shvatio sam odgovornost koja proizilazi iz bliskosti s Njim. U Njegovoj prisutnosti, svako drvo, seno i slama izgaraju. Kada bi Mu se približio sa skrivenim grehom u srcu, to bi bio put u ludilo, što su mnogi tokom

vekova naučili. Ja nisam pokušavao da pobeđnem od volje Gospodnje koliko sam pokušavao da pobeđnem iz Njegove prisutnosti.

Kada si tražio stvarnost Njegove prisutnosti, tražio si da te prati stvarnost koju si video ovde. Nebo je tvoj pravi dom i normalno je da čezneš za njim. Ipak, Bog je svet i ako hoćeš da budeš blizak sa Njim, ti ćeš, takođe, morati biti svet. Što Mu se više približiš, to smrtonosniji skriveni greh može biti. «

„To razumem”, odgovorio sam. „Zato sam i tražio da Gospodnji sudovi zauzmu svoje mesto u mom životu.”

„Moram sada ovo da te pitam”, nastavio je Jona. „Da li ćeš Ga tražiti? Da li ćeš doći k Njemu?”

„Naravno”, odgovorio sam. „Čeznem za Njegovom prisutnošću više nego za bilo čim. Ne postoji ništa lepše nego biti u Njegovoj prisutnosti. Znam da sam često želeo da budem s Njim iz sebičnih motiva, ali boravak sa Njim mi pomaže da se oslobodim te vrste sebičnosti. Želim da budem s Njim. Doći ću k Njemu.”

„Hoćeš li?”, nastavio je Jona. „Do sada si bio nerazumniji i od mene. Možeš slobodno pristupiti Njegovom prestolu blagodati u bilo koje vreme i radi bilo koje potrebe, ali to retko činiš. Čeznja za Njegovim prisustvom nije dovoljna. Moraš doći k Njemu. Ako Mu se približiš, On će se približiti tebi. Zašto to ne učiniš? Uvek si Mu blizu onoliko koliko to *ti* želiš.

Mnogi dolaze da upoznaju i slede Njegove puteve, ali ne dolaze k Njemu. Uskoro će oni otpasti od Njegovih puteva zato što nisu došli k Njemu. Ti si se smejaao mojoj gluposti koja jeste bila velika, ali tvoja je još veća. Međutim, ja se ne smejem tvojoj gluposti – ja plačem zbog tebe. Tvoj Spasitelj plače zbog tebe; On neprestano moli za tebe. Kada On plače, celo Nebo plače. Ja plačem,

jer znam koliko je Njegov narod nerazuman. Ja te poznajem zato što si isti kao ja. Baš kao što sam i ja, i Crkva trči u Tarsis, želeći radije da trguje sa svetom, nego da sedi pred Njegovim slavnim prestolom. U isto vreme, mač Gospodnjih sudova se nadvio nad zemljom. Ja plačem nad Crkvom, jer je dobro poznajem.”

„Kriv sam!” Branio sam se. „Šta da radimo?»

„Velike nepogode dolaze na zemlju”, nastavi Jona. „Ja sam spavao kada se brod, kojim sam bežao od Gospoda, našao u oluji. Crkva, takode, spava. Ja sam bio prorok Božji, ali su neznabošci morali da me probude. Isto je i sa Crkvom. Neznabošci su razumniji od današnje Crkve. Oni znaju kada Crkva ide pogrešnim putem, i oni je drmajuju, pokušavajući da vas probude da prizovete svoga Boga.

Ubrzo će vas svetske vođe izbaciti iz broda, baš kao što su ljudi na onom brodu učinili sa mnom. Oni ti neće dopustiti da nastaviš putem kojim si krenuo. Ovo ti je Božja blagodat. Tada će te On disciplinovati uz pomoć velike zveri koja izlazi iz mora. Ona će te progutati na jedno vreme, ali će te kasnije ispljunuti. Tada ćeš propovedati Njegovu poruku.”

„Zar ne postoji drugi način?”, upitao sam.

„Da, postoji drugi način”, Jona je odgovorio. „Mnogi su već u utrobi zveri. Jedni su spremni da budu bačeni u more, a drugi još uvek spavaju, ali se gotovo svi nalaze na brodu koji ide u pogrešnom smeru, tražeći da trguju sa svetom. Međutim, možeš suditi sebe i On te neće morati suditi. Ako se sam probudiš, pokaješ i kreneš putem kojim te šalje, zver te neće progutati.”

„Da li je zver o kojoj govoriš ona iz trinaeste glave Otkrivenja?”, upitao sam.

„To je ta. Kao što si čitao u tom poglavlju, ovoj zveri je dato da zarati sa svetima i da ih pobedi. To će se dogoditi svima koji se ne

pokaju. Ali znaj da će oni koje pobedi prva zver biti izbačeni iz nje pre nego li se sledeća zver pojavi, ona koja izlazi iz zemlje. Ipak, biće ti mnogo lakše ako se pokaješ. Mnogo je bolje ako te zver ne proguta.

Baš kao što je Lotova priča upozorenje onima koji su se predali razvratu, moja priča je upozorenje Božjem proroku, Crkvi. Crkva beži iz Božje prisutnosti. Ona beži baveći se kojekakvim aktivnostima umesto da traži Božju prisutnost. Možeš svoje aktivnosti zvati 'službom', ali je to zapravo bežanje iz Božje prisutnosti. Kao što rekoh, Crkva trči u Tarsis da bi trgovala sa svetom i ide za bogatstvima morskim, dok veća bogatstva - bogatstva Neba – traži samo nekolicina.

Crkva se zaplela u greh trgovanja sa svetom, baš kao što sam ja u utrobi zveri bio zapleten u trave koje su mi se obmotale oko glave. Taj korov, tj. brige ovoga sveta, se zapleo oko razuma Crkve. Bio sam toliko zapleten da mi je trebalo tri dana da se vratim Gospodu. Hrišćanima treba i više vremena. Njihove misli su toliko zapetljane u svet i toliko su duboko pali, da mnogi nemaju nade da će se ikada osloboditi. Moraš se okrenuti ka Gospodu, a ne ići od Njega. On može da razmrsi *svaki* problem i može te izvući iz najvećih dubina. Nemoj više ići *od* Njega! Idi *ka* Njemu!"

Tada je Lot dodao: „Seti se kako se Gospod smilovao Nineviji. Smilovao se zato što je Jona propovedao. On nije živeo među njima i pokušavao da bude svedok; on je propovedao Reč Božju. Sila je u Reči. Ne postoji tama koja je toliko velika da Njegova Reč ne može da prodre kroz nju. Mnogi će se pokajati i spasiti ako odeš onima kojima te Gospod šalje i upozoriš ih.”

Tada je Jona nastavio: „Kada otpadneš od Božje milosti i greh te saplete, teško je doći k Njemu. Treba da naučiš da se u takvim periodima uvek okrećeš ka Gospodu, a ne od Njega. Kada prođeš

kroz vrata, ući ćeš u vremena u kojima će se Gospodnja sila i slava pokazati svetu onako kako se nije pokazala od postanka. Celo nebo čeka na ovo što ćeš videti. To će biti i vreme velike tame. Bez Njegove milosti ne možeš podneti ni slavu ni tamu. Nećeš se naći na Njegovim putevima ako Mu ne budeš svakodnevno dolazio. Ne treba samo da tražiš Njegovu prisutnost, već da neprestano prebivaš u njoj.

Oni koji pokušavaju da Boga slede tražeći Ga jednom nedeljno na crkvenom bogoslužju, dok ostatak sedmice provode u potrazi za svetom, brzo će otpasti. Oni koji prizivaju Njegovo ime i misle da je On njihov sluga, takođe će brzo otpasti. On je Gospod nad svim i svi će to uskoro saznati! To prvo Njegov vlastiti narod mora saznati, jer će sud početi od Njegovog doma.

Drskost je prizivati Gospoda samo kada ti nešto treba. Trebaš Ga prizivati da bi Ga upitao šta On želi, a ne isticati ono što ti želiš. Mnogi koji imaju malo vere su, takođe, drski; linija između ovo dvoje može biti veoma tanka. Kada sudovi Gospodnji dođu na Njegov dom, Njegov će narod naučiti da razlikuje veru i drskost. Oni koji pokušavaju da rade Njegov posao bez Njega će pasti. Mnogi imaju veru u Gospoda, ali Ga poznaju samo izdaleka. Oni čine velika dela u Gospodnje ime, ali ih On ne poznaje. Oni koji su Ga upoznali izdaleka ubrzo će plakati nad svojim propustima.

Bog ne postoji radi svog doma – Njegov dom postoji radi Njega. U svojoj strpljivosti, On je čekao izvan svoga vlastitog doma, kucajući, pozivajući, ali Mu je samo nekolicina otvorila. Oni koji čuju glas Gospodnji i otvore Mu, sedeće sa Njim za Njegovim stolom. Oni će isto tako sedeti sa Njim na Njegovom prestolju, i videće svet onako kako ga On vidi. Drskost ne može sedeti s Bogom za Njegovim stolom, ni na Njegovom prestolju. Drskost je

Uvek ću radije iskazati milost nego osudu, ali je kraj blizu. Tama raste i vreme velike nevolje će uskoro doći. Ako ne upotrebiš vreme koje ti dajem, nevolje koje dolaze će te savladati. Ako mudro upotrebiš vreme koje ti dajem, pobedićeš i održaćeš se. Postoji jedna osobina koja je zajednička pobednicima iz svakog doba, a to je da nisu gubili vreme!

Po Mojoj milosti te upozoravam. Upozori Moj narod da im po Mojoj milosti više neću dati da se oslanjaju na tu milost. U Mojoj milosti ću ih ukoriti. Upozori ih da ne otvrdnu svoja srca, nego da se pokaju i okrenu prema Meni.

Istina je da i ti možeš otpasti. Tvoja ljubav može ohladneti i možeš Me se odreći, ako se ne odrekneš sebe i ne nosiš svoj krst svaki dan. Oni koji žele da sačuvaju svoj život izgubiće ga, ali oni koji ga izgube Mene radi, naći će pravi život. Ono što ću dati Mom narodu će biti život još većeg izobilja, većeg čak od onog koje su oni tražili u svojoj drskosti.

Kada završim sa suđenjem Mog doma, poslaću Moje sudove na celu zemlju. U Mom pravednom sudu ću pokazati razliku između Mog naroda i onih koji Me ne poznaju. Sada ceo svet leži u vlasti zloga. On sada nagrađuje nepravednost i protivi se pravednima. Kada sudnji dan dođe, ceo svet će znati da Ja nagrađujem pravednost i da se protivim oholima.

Pravednost i pravda su temelj Mog prestolja. Zbog Moje pravde Ja mnogo strožije odgajam one koji znaju istinu ali ne žive po njoj. Doveo sam te ovamo da vidiš Moje sudove. Ovde si još bolje razumeo neke stvari, ali će ti to biti veći sud ako se ne budeš držao onoga što si video. Kome je mnogo dato, od njega će se mnogo tražiti. Ovde si upoznao milost Mojih sudova. Ako nastaviš da dopuštaš grehu da te sapliće, upoznaćeš strogost Moga suda. Mnogi iz Mog naroda još uvek vole greh. Oni koji vole greh i njihovu sopstvenu udobnost i

blagostanje više nego Mene ubrzo će upoznati Moju strogost. Oni se neće održati u vremenima koja dolaze.

Biću strog prema oholima i milostiv poniznima. Najveću propast Mom narodu nisu donele teškoće, već blagostanje. Ako bi Me Moj narod tražio u vreme blagostanja, mogao bih mu poveriti još više od pravog bogatstva Moga Carstva. Ja želim da imate izobilja za svako dobro delo. Ja želim da se vaša velikodušnost prelijeva. Moj narod će napredovati u zemaljskim bogatstvima u budućim vremenima, pa i u vremenima nevolje, ali će ta bogatstva doći od Mene, a ne od kneza ovog zlog veka. Ako vam ne mogu poveriti zemaljska bogatstva, kako da vam poverim sile budućeg sveta? Morate naučiti da Me tražite i u blagostanju kao i u siromaštvu. Sve što vam poveravam je još uvek Moje. Poveriću više samo onima koji su poslušniji.

Znaj da knez tame, takođe, pruža blagostanje. On i dalje Mom narodu daje iste ponude koje je davao Meni. On će dati carstva ovog sveta onima koji mu se budu poklonili, obožavali ga i koji mu budu služili živeći po njegovoj volji. Postoji blagostanje koje je od sveta i postoji blagostanje koje je od Moga carstva. Dolazeći sudovi će pomoći Mom narodu da uoči tu razliku. Bogatstva onih koji su napredovali služeći knezu ovog zlog sveta i išli putevima ovog zlog sveta će biti vodenični kamen obešen o njihov vrat kada bujice navale. Svi će ubrzo biti suđeni po istini. Oni kojima Ja dajem blagostanje ne čine kompromis sa istinom da bi napredovali.

Moj sud počinje sa Mojim domom da bih vas naučio disciplini, te da biste bili poslušni. Plata za greh je smrt, a plata za pravednost su mir, radost, slava i čast. Svi će primiti svoju zasluženu platu. To je sud i pravedno je da on počne od Mog doma.”

Tada su Lot i Jona rekli uglas: „Pogledaj sada dobrotu i strogost Božju. Ako hoćeš da Gospoda bolje upoznaš, onda ćeš morati bolje upoznati i jedno i drugo.”

Presvedočenje se spustilo na mene kao vodopad, ali je to bio vodopad žive vode. Čistio je i osvežavao, ali je bilo i teško održati se. Ja sam, takođe, znao da će me Njegovo popravljjanje sačuvati od onog s čime ću se sresti kada prođem kroz vrata. Žarko sam želeo biti u svemu ispravljen pre nego što krenem. Znao sam da će mi trebati Njegovo popravljjanje i bio sam u pravu.

III Poglavlje

put života

Dok sam još razmišljao o onome što su Lot i Jona rekli, Gospod mi je progovorio.

„Želeo si da budeš svestan stvarnosti ovog mesta i kada si u zemaljskoj stvarnosti. Ovo je stvarnost koju si tražio - da vidiš kako Ja vidim. Ovo mesto nije ta stvarnost. Stvarnost je gde god Ja jesam. Moja prisutnost čini svako mesto stvarnim i čini da sve što vidiš izgleda živo jer Ja jesam Život. Moj Otac Me je učinio životom sveg stvorenja, i na nebesima i na zemlji. Sve stvorenje postoji kroz Mene i za Mene i van Mene nema života i nema istine.

Ja sam život koji je u stvorenju. Ja sam Život i u Mojim neprijateljima. JA JESAM. Sve što postoji, postoji kroz Mene. JA JESAM alfa i omega; JA JESAM početak i JA JESAM kraj svega. Ne postoji istina ili stvarnost van Mene. Ti ne tražiš da spoznaš samo stvarnost ovog mesta, već stvarnost Moje prisutnosti. Ti tražiš pravo poznanje Mene, a to poznanje daje život. Ova stvarnost ti je isto toliko dostupna u zemaljskoj dimenziji koliko i ovde, ali moraš naučiti ne samo da Me potražiš, već da gledaš u Mene.

Ja sam sila Božja. Ja sam otkrivenje Njegove slave. Ja sam život i Ja sam ljubav. Ja sam i osoba. Ja ljubim Moj narod i želim biti sa njim. Otac Me ljubi i ljubi vas. On vas ljubi toliko da je dao Mene da bi vas spasio. Želimo da vam budemo bliski. Mi ljubimo čovečanstvo i Naše večno prebivalište će biti sa vama. Mudrost je poznavati Mene, Oca i poznavati našu ljubav. Svetlost, slava i sila koju ću otkriti na zemlji će doći kroz one koji su došli da upoznaju Moju ljubav.

Moj Otac Mi je poverio svu silu. Ja mogu zapovedati nebesima i ona Me slušaju, ali ne mogu narediti da neko ljubi. Ljubav koja je naređena nije ljubav. Doći će vreme kada ću zahtevati poslušnost nacija, ali tada će vreme da dokažete vašu ljubav već proći. Dok god ne zahtevam poslušnost, oni koji Mi dolaze i slušaju Me, to čine zato što ljube Mene i ljube istinu. Ovo su oni koji će biti dostojni da vladaju sa Mnom u Mom Carstvu, oni koji Me vole i služe Mi uprkos progonstvu i odbacivanju. Moraš želeti da dođeš ka Meni. Oni koji postanu Naše prebivalište neće doći po naređenju, ili samo zbog poznavanja Moje sile - oni će doći zato što ljube Mene i zato što vole Oca.

Oni koji dolaze ka istini će doći zato što Nas ljube i žele da budu sa Nama. Zbog tame je ovo doba prave ljubavi. Prava ljubav sija najjače naspram najveće tame. Više Me voliš kada Me vidiš srcem i slušaš Me, iako Me tvoje oči ne vide kao sada. Ljubav i obožavanje biće najveći u velikoj tami koja dolazi na zemlju. Tada će celo ljudstvo shvatiti vašu ljubav prema Meni i razlog što Mi želimo da budemo sa ljudima.

Oni koji Mi sada dolaze, probijajući se kroz sile sveta koje se bore protiv Mene, dolaze zato što imaju pravu ljubav Božju. Čak kada im se sve čini nestvarnim i kada sam im Ja nalik na maglovit san, oni toliko žele da budu sa Mnom da će rizikovati sve nadajući se da

je taj san stvaran. To je ljubav. To znači ljubiti istinu. To je vera koja ugađa Mom Ocu. Svi će kleknuti kada vide Moju silu i slavu, ali oni koji kleče sada kada Me mogu videti samo nejasno, očima vere, su oni poslušni koji Me vole u Duhu i istini. Uskoro ću im poveriti silu i slavu budućeg sveta koji je jači od svake tame.

Kako dani na zemlji budu bivali mračniji, pokazivaću više od Moje slave. To će vam biti potrebno za ono što dolazi. Ipak, nemoj zaboraviti da su verni oni koji Mi služe i kada ne vide Moju slavu. Oni su poslušni i njima ću poveriti svoju silu. Poslušnost u strahu Božjem je početak mudrosti, ali je punina mudrosti poslušati zbog ljubavi prema Bogu. Tada ćete videti silu i slavu.

Ti nisi ovde zbog svoje vernosti. Čak je poniznost koja te je nagnala da moliš za Moje sudove, bila dar. Ti si ovde zato što si glasnik. Pošto sam te na to i pozvao, dao sam ti i mudrost da tražiš da upoznaš Moje sudove. Mudro je da ostaneš veran onome što vidiš ovde, ali je najveća mudrost da dolaziš ka Meni svaki dan. Što Mi više budeš dolazio, biću ti sve bliži. Mogu ti biti toliko stvaran na zemlji koliko sam ti i sada, a kada ti je poznata stvarnost Moje prisutnosti, onda hodaš u istini.”

JA JESAM

„Sada Me vidiš kao Gospoda Suda. Moraš Me takođe videti i kao Gospoda Sabata¹. JA JESAM oboje. Moraš Me upoznati kao Gospoda nad Vojskama i videti Moju vojsku i moraš Me videti kao Kneza mira. JA JESAM lav iz plemena Judinog i JA JESAM Jagnje. Poznavati Moju mudrost znači poznavati i Moje vreme. Ne hodiš u mudrosti ako Me objavljuješ kao Lava, kada želim da dođem kao Jagnje. Moraš znati kako da Me, kao Gospoda nad Vojskama, slediš

¹ Sabat je jevrejska reč za subotnji dan ili odmor, počinak. Prim. prev.

u bici, a moraš znati kad da sediš sa Mnom kao sa Gospodom Sabata. Da bi ovo činio, moraš poznavati Moje vreme, a to možeš jedino ostajući blizu Mene.

Sud koji dolazi na one koji prizivaju Moje ime, ali Me ne traže, ogledaće se u tome što će se sve više nalaziti u vremenskom raskoraku sa Mnom. Biće na pogrešnom mestu, čineći pogrešne stvari i čak propovedajući pogrešnu poruku. Pokušaće da žanju u vreme kada se seje i sejaće kada je vreme da se žanje. Zato neće imati roda.

Moje ime nije JA SAM BIO, niti je JA ĆU BITI, već JA JESAM. Kako bi Me istinski upoznao, moraš Me poznavati u sadašnjosti. Ne možeš Me znati kao JA JESAM ako ne dolaziš k Meni svaki dan. Ne možeš Me upoznati kao JA JESAM ako ne prebivaš u Meni.

Ovde si osetio ukus Mojih sudova. Upoznaćeš Me i na druge načine. Nećeš biti u stanju da Me u potpunosti upoznaš kao JA JESAM dok ne budeš živeo u večnosti. Svi različiti vidovi Moje prirode ovde savršeno odgovaraju, ali ih je teško uočiti kada si u području vremena. Ova Velika dvorana odražava deo Mene koji će svet videti. To će biti bitan deo tvoje poruke, ali to nikada neće biti sve. U jedan grad ću poslati Moj sud, ali u drugi mogu poslati milost. Poslaću glad jednom narodu, a izobilje drugom. Da bi znao šta Ja radim, ne smeš suditi po onome što vidiš, već prema stvarnosti Moje prisutnosti.

Ako u vremenima koja sada dolaze na zemlju, tvoja ljubav prema Meni ne bude rasla, ona će hladneti. JA JESAM život. Ako ne ostaneš uz Mene, izgubićeš život koji je u tebi. JA JESAM svetlo. Ako ne ostaneš uz Mene, srce će ti potamneti.

Sve ovo si razumom poznavao, a to si i naučavao druge. Sada isto moraš spoznati u svome srcu i to živeti. Izvori života izvire iz srca, a ne iz razuma. Moja mudrost se ne nalazi samo u tvom umu, niti je ima samo u tvom srcu. Moja mudrost je savršeno jedinstvo uma i

srca. Pošto je čovek načinjen po Mom obličju, njegov um i srce se nikada ne mogu složiti mimo Mene. Moći ću da ti poverim Moju vlast kada ti srce i um budu složni. Tada ćeš tražiti šta god hoćeš i Ja ću to učiniti, jer ćeš biti u jedinstvu sa Mnom.

Zbog teških vremena u kojima si pozvan da živiš, dao sam ti da iskušiš i vidiš Moju Sudijsku stolicu, pre zakazanog vremena tvog suđenja. Sada je tvoja molitva uslišena. Ono što nisi razumeo dok si čekao da ti uslišim molitvu je da sam ti Ja na nju svaki dan odgovarao kroz sve što sam dopuštao da se dešava u tvom životu.

Bolje je učiti se Mojim putevima i Mojim sudovima kroz životna iskustva, nego ih učiti na ovaj način. Dopustio sam da ovo doživiš zato što si glasonoša, a vreme je kratko. Ti si već znao ono što si ovde naučio, ali nisi živeo po tom znanju. Dao sam ti ovo iskustvo kao milost, ali moraš se odlučiti da po tome živiš.

Ja ću upotrebiti mnoge glasnike da pouče Moj narod da živi pravedno, kako ne bi propao kada Moji sudovi dođu na svet. Moraš saslušati glasnike i bez odlaganja poslušati njihove reči koje su od Mene poslone, jer je ostalo još malo vremena. Ako ih samo saslušаш i ne poslušаш, to će ti doneti samo još suroviji sud. Ovo je pravedan sud. Od onih kojima je mnogo dato, mnogo će se tražiti.

Ovo su vremena kada se znanje umnaža. Poznanje Mojih puteva, takođe, raste u Mom narodu. Tvojoj generaciji je dato da razume više nego ijednom drugom prethodnom pokoljenju, ali samo neki žive prema onome što su razumeli. Dolazi vreme kada više neću tolerisati prisustvo onih koji kažu da Mi veruju, ali Me ne slušaju. Mlaci će biti uklonjeni iz Mog naroda. Oni koji Me ne slušaju, zapravo ne veruju u Mene. Svojim životima Moj narod uče da je neposlušnost prihvatljiva.

A Solomon je napisao: „Što nema [brze] osude za zlo delo, zato srce sinova ljudskih kipi u njima da čine zlo.”³ *To se dogodilo mnogima iz Mog naroda i njihova je ljubav ohladnela. Moji sudovi će doći brže i to je milost koja će sačuvati srca Mog naroda da se potpuno ne preda zlu. On će znati da je plata za greh smrt. Ne mogu Me neprekidno prizivati da ih izbavljam iz nevolja kada još uvek vole greh. Daću vam još samo malo vremena da se sami sudite, da vas Ja ne bih sudio, ali to vreme je kratko.*

Od tebe će se još više tražiti jer si bio ovde. Ja ću ti, takođe, udeliti više milosti da živiš po istini koju poznaješ, ali moraš svaki dan dolaziti ka Mom prestolju milosti kako bi je dobio. Ponovo ti kažem: došlo je vreme kada niko neće moći stajati u istini bez svakodnevnog dolaska pred Moj presto milosti. Ono što imam da ti kažem je to da ti i oni koji su sa tobom ne možete samo živeti, nego se održavati i pobediti. Kada Moj narod bude stajao i nadjačavao vreme tame koje dolazi, stvorenje će spoznati da je svetlo veće od tame.

Život i smrt su posađeni na zemlji, i život i smrt će biti požnjeveni. Ja sam došao da vam dam život. Zli dolazi da donese smrt. U vremenima koja dolaze, oboje će se videti u njihovoj punini. Zato ću onima koji Me slušaju, dati izobilje života kakvo pre nije viđeno na zemlji. Videće se razlika između Mog naroda i onih koji služe zlome. Izaberi život kako bi mogao živeti. Izaberi život kroz poslušnost Mene. Ako izabereš Mene, svetlost koja je u tebi biće Moja i svakim danom će više svetleti. Po ovome ćeš znati da hodaš u Mome svetlu. Seme koje je posejano u dobro tlo, uvek raste i umnožava se: po svom plodu ćeš biti prepoznat.”

3 Knjiga propovjednikova 8:11. Prim. prev.

IV Poglavlje

Istina i život

Dok je Gospod govorio, činilo se da Njegova slava raste. Na momente je bila toliko silna da sam mislio da ću nestati u njoj. Njegova slava je gorela, ali nije bila poput vatre; gorela je od iznutra ka spolja. Na neki način sam znao da bi me progutala ili Njegova slava ili zlo koje me je čekalo iza vrata. Reči su Mu bile prodorne i plenile su pažnju, ali sam znao da je mnogo važnije da gledam Njegovu slavu, pa sam odlučio da upravo to činim što sam god duže mogao.

Pojavio se blistaviji od Sunca. Zbog blještavila nisam mogao da Ga vidim celog, ali kako sam nastavio da gledam, oči su mi se počele privikavati na Gospodnji sjaj. Oči su Mu bile nalik vatri, ali ne crvene, već plave, kao najjači deo ognja. Zastrašivale su, a opet privlačile poput nekog beskrajnog čuda.

Kosa mu je bila crne boje i svetlucala je nečim za šta sam isprva mislio da su zvezde, ali sam shvatio da se blistala od ulja. Znao

sam da je to ulje jedinstva koje sam video u prethodnoj viziji. Ovo ulje je blistalo poput dragulja, ali je bilo još upečatljivije i dragocenije nego li ijedno zemaljsko blago. Pogledavši Mu u lice, osetio sam kako se ulje razliva po meni. Kako me je ono prekrivalo, bol nastao od vatre Njegove slave je postajao podnošljiviji. Ulje je pružalo mir i odmor, a spuštalo se na mene samo dok bih gledao Njegovo lice. Kada bih skrenuo pogled sa Njegovog lica i ono bi prestajalo.

Osetio sam da moram da pogledam Njegove noge. I one su bile kao plamen vatreni, ali više nalik bronzanim ili zlatnim plamenovima. Bile su predivne, ali i zastrašujuće, kao da će zakoračiti najstrašnijim od svih koraka. Dok sam gledao u Njegove noge, osetio sam kao da je zemljotres počeo da me potresa. Znao sam da će, kada se On bude pokrenuo, biti potreseno sve što se potresti može. Izdržao sam ovo samo na trenutak, a onda sam morao da padnem ničice, na svoje lice.

Kada sam podigao pogled, gledao sam u vrata. Sada su bila još manje privlačna nego ranije. U isto vreme sam osetio očajničku potrebu da prođem kroz njih pre nego što se predomislim. Bio sam pozvan da prođem kroz njih. Ne učiniti to značilo bi ne poslušati. U Njegovoj prisutnosti je čak i *pomisao* na neposlušnost bila toliko niska, jadnija od pomisli o povratku u zemaljsku bitku.

Dok sam gledao u vrata, začuo se drugi, nepoznati glas. Okrenuo sam se da vidim ko govori. Bio je to jedan od fizički najprivlačnijih ljudi koje sam do tada video: kraljevskog držanja i snažnog izgleda.

„Ja sam Avelj”, rekao je. „Autoritet koji će Gospod dati Njegovom narodu je pomazanje istinskog jedinstva. Kada nas je bilo samo dva brata na zemlji, nismo mogli da živimo u miru jedan sa

drugim. Od moga vremena pa do vašeg, čovečanstvo je išlo putem sve veće tame. Ubistvo će zauzeti svoje mesto u svetu kao nikada ranije. Čak su vaši svetski ratovi, samo porođajne muke naspram onoga što dolazi. Ali zapamti ovo: ljubav je jača od smrti. Ljubav koju će Otac dati onima koji Mu služe pobediće smrt.”

„Molim te reci mi sve što ti je dato da mi kažeš”, uzvratio sam, znajući da ima mnogo toga da kaže.

„Moja krv još govori. Krv svakog mučenika još uvek govori. Tvoja poruka će nastaviti da živi ako se budeš više pouzdavao u život koji imaš u Bogu nego u život koji imaš na zemlji. Ne plaši se smrti i pobedićeš je. U vremenu koje predstoji, kada će smrt biti puštena u svet, oni koji se ne plaše smrti nosiće najsnažniju poruku.”

Pomislio sam na sve ratove, gladi i pomore koji su zadesili zemlju još za moga veka. „Kako smrt može biti puštena još više?”, upitao sam.

Avelj je nastavio ne odgovarajući mi, što sam razumeo kao odgovor. „Za tebe je krvava žrtva već prineta. Pouzdaj se u silu krsta, jer je ona veća od života. Kada veruješ u krst, ne možeš umreti. Oni na zemlji imaju privremenu moć da ti oduzmu zemaljski život, ali ti ne mogu oduzeti život ako se držiš krsta.

Doći će do velikog ujedinjenja naroda Gospodnjeg koji je na zemlji. Ovo će se dogoditi kada Njegovi sudovi dođu na zemlju. Oni koji su u jedinstvu ne samo da će izdržati Njegove sudove, već će i napredovati zbog njih. Tako će On upotrebiti svoj narod da upozori svet. Nakon ovih upozorenja, upotrebiće svoj narod kao znak. Zbog nesloge i sukoba koji nastaju u tami, jedinstvo Njegovog naroda će biti znak koji će ceo svet videti. Njegove učenike će poznati po njihovoj ljubavi, a u ljubavi nema straha.

Samo istinska ljubav može doneti istinsko jedinstvo. Oni koji vole neće nikada pasti. Prava ljubav ne hladni, prava ljubav raste.”

Ljubav donosi Život

Drugi čovek koji je izgledao gotovo isto kao Avelj je došao i stao pored njega.

„Ja sam Adam”, rekao je.” Meni je bila dana vlast nad zemljom, ali sam je predao zlome kad sam ga poslušao. On sada vlada umesto mene i vas. Zemlja je bila data čoveku, ali ju je zli oteo. Vlast koju sam izgubio je obnovljena krstom. Isus Hrist je „poslednji Adam” i On će ubrzo preuzeti svoju vlast i vladaće. On će vladati kroz ljude, jer je čovečanstvu dao zemlju. Ljudi vašeg vremena će pripremiti zemlju za Njegovu vladavinu.”

„Pričaj mi još, molim te,, zatražio sam, pomalo iznenađen što vidim Adama, ali sam želeo da čujem sve što je imao da kaže. „Kako ćemo je pripremiti za Njega?”

„Ljubav”, rekao je. „Morate ljubiti jedan drugoga. Morate da ljubite zemlju i morate da ljubite život. Moj greh je doneo smrt koja se sada razliva kao što reke teku zemljom. Vaša ljubav će osloboditi reke života. Kada zlo vlada, smrt je jača nego život i smrt pobeđuje život. Kada vlada pravednost, pobeđuje život, i život je jači od smrti. Uskoro će život Sina Božjeg progutati smrt koja je došla mojom neposlušnošću. Nije samo življenje ono što bi trebao da voliš, već sam život. Smrt je tvoj neprijatelj. Ti si pozvan da budeš glasnik života.

Kada narod Gospodnji počne da voli, Gospod će ga upotrebiti da donese Njegove sudove. Njegove sudove treba želeti. Ceo svet uzdiše i muči se čekajući Njegove sudove, a kada oni dođu, svet će se naučiti pravednosti. Ono što će On uraditi, uradiće kroz Nje-

gov narod koji će poslednjih dana biti poput Ilije. Njihova reč će zatvoriti nebo ili doneti kišu; kada budu prorokovali zemljotrese i glad, to će se zbiti, ali će oni i zaustavljati glad i zemljotrese.

Kada budu pustili vojske sa nebesa, one će doći u svet. Kada ne budu pustili vojske, biće mir. Oni će odlučivati gde će Gospod ukazati svoju milost, a gde pokazati gnev. Oni će imati ovu vlast, jer ljube, a oni koji ljube su jedno s Njim. Ono što ćeš videti prolazeći kroz ta vrata, pomoći će ti da se pripremiš za ono što će On uraditi kroz Njegov narod.

Ja poznajem vlast. Takođe, poznajem odgovornost koja ide uz vlast. Pošto mi je bila data velika vlast, ja sam odgovoran za ono što se desilo na zemlji. Ipak, milost Božja je počela da me pokriva i Božje će veliko otkupljenje ubrzo izbrisati moju grešku. Mir će se uzeti sa zemlje, ali ste vi pozvani da pomognete da se zemlja obnovi. U Nebu vlada mir, a vi ste pozvani da Nebo spustite na zemlju. Oni koji borave u Njegovoj prisutnosti će poznavati mir i širiti ga.

I sama zemlja će se tresti i drhtati. Vreme nevolje, veće od bilo koje znane, zapljusnuće je kao veliki morski talasi. Ipak, oni koji poznaju Gospoda neće biti u nevolji. Oni će stati pred pobesnela mora i reći: „Ćuti, umukni !” i mora će se utišati. Čak najslabiji od Njegovih malenih će biti kao velika tvrđava mira koja će se održati kroz sve što dolazi. Njegova slava će se prvo otkriti Njegovom narodu, a zatim i kroz njega. Čak će Ga stvorenje prepoznati u Njegovom narodu i slušaće Njegov narod kao što slušaju Njega.

Ovo je vlast koju sam imao i koja će ponovo biti data čovečanstvu. Ja sam moju vlast upotrebio da Raj pretvorim u pustinju. Gospod će upotrebiti Njegovu vlast da pustinju ponovo pretvori u Raj. To je vlast koju On daje svom narodu. Ja sam svoju vlast pogrešno upotrebio i došla je smrt. Kada se Njegova vlast koristi

pravedno, ona donosi život. Pažljivo koristi svoj autoritet. Sa vlašću dolazi odgovornost. I ti je, takođe, možeš zloupotrebiti, ali to nećeš uraditi ako voliš, jer celo nebo zna da „Ljubav ne prestaje nikada.”⁴

„A šta je sa zemljotresima, gladu, pa i ratovima za koje si rekao da ćemo ih pustiti u svet? Zar to neće doneti smrt? „, upitao sam.

„Svaka smrt koja dolazi u svet je dopuštena da bi pripravila put životu. Sve što je posejano, mora biti požnjeveno, osim ako oni koji su sejali zlo ne prizovu krst u Duhu i istini. Vojska krsta će biti puštena i ona će nastupiti u sili krsta, donoseći dar milosti svima. Oni koji odbiju milost Božju, odbili su život.”

„To je velika odgovornost”, rekao sam. „Kako da znamo da su odbili Njegovu milost?”

„Neposlušnost donosi smrt, a poslušnost će doneti život. Kada sam išao sa Gospodom, On me je učio Njegovim putevima. Idući s Njim, počeo sam da Ga upoznajem. Moraš ići sa Gospodom i učiti se Njegovim putevima. Tvoj autoritet je Njegov autoritet. Moraš biti jedno sa Njim da bi ga mogao upotrebiti. Oružje Njegove vojske nije telesno - ono je duhovno i mnogo je snažnije nego bilo koje zemaljsko oružje. Tvoje najsnažnije oružje su istina i ljubav. Čak i konačni sud uništenja je Božja ljubav produžena kroz milost.

Kada se odbaci istina kazana u ljubavi, umesto života je izabrana smrt. Ovo ćeš razumeti dok budeš išao s Njim. Počećeš da shvataš Duha kojeg ti je dao da bi donosio život, a ne smrt. Doći će vreme kada će ljudi biti prepušteni da žanju ono što su sejali, ali vi sve morate poslušno činiti. Isus je došao da da život. On ne želi da ijedan propadne i to mora biti i vaša želja. Zbog ovoga mo-

4 1. Korinćanima 13:8. Prim. prev.

rate voleti i svoje neprijatelje, ukoliko želite da vam bude poverena vlast koju On želi da da svom narodu.

Vreme ispunjenja onoga što je pisano nadohvat je ruke. Njegov narod je molio za više vremena i On im ga je dao. Ipak, samo nekolicina ga je mudro upotrebila. Imate još samo malo vremena, ali uskoro se ono više neće moći odlagati. Blizu je čas kada će se činiti da se i samo vreme ubrzano kreće. Stoji pisano da će, kada bude došao, doći brzo. Ipak ne treba da se plašite vremena. Ako se bojiš Njega, ne trebaš se bojati ničega što dolazi na zemlju.

Sve što treba da se dogodi, događa se da bi Njegova mudrost mogla ponovo zavladati na Zemlji baš kao i u Nebu. Svako zlo koje je posejano u čovečanstvu će biti požnjeveno. Međutim, i dobro koje je On sejao će biti požnjeveno. Dobrota je jača od zla. Ljubav je jača od smrti. On je došao u svet da uništi dela đavolja i On će dovršiti ono što je započeo.”

Sila i Ljubav

Dok je Adam govorio, bio sam očaran njegovom milošću i dostojanstvom. Izgledao mi je u toj meri čedan da sam se počeo pitati da li je ceo svoj život nakon pada živeo bez ponovnog sagrešenja. Znajući moje misli, brzo je promenio temu da bi odgovorio na njih.

„Živeo sam dugo na zemlji zato što se greh nije bio duboko ukorenio u meni. Iako sam sagrešio, bio sam stvoren da hodam sa Bogom i još uvek sam žudeo za Njim. Nisam upoznao dubine greha koje su upoznala sledeća pokoljenja. Kako je greh rastao život se skraćivao, ali u svakoj generaciji, oni koji su išli sa Bogom, imali su dodir sa životom koji je u Bogu. Pošto je Mojsije hodio vrlo blisko sa Bogom, nastavio bi da živi da ga Gospod nije

uzeo. Enoh je s Njim toliko blisko hodio, da ga je Gospod, takođe, morao uzeti sebi. Zbog toga je Isus rekao: „Ja sam vaskrsenje i život; ko veruje u Mene - živeće - ako i umre. I svaki, koji živi i veruje u Mene, neće umreti doveka.”⁵

Ono što vidiš u meni nije samo nedostatak greha, već prisutnost života koji sam imao na zemlji. To što smo bili na zemlji, ostaće zauvek kao deo onoga što jesmo. Ovde mogu da gledam sve koji su deo velikog oblaka svedoka i saznam mnogo toga o njihovom životu na zemlji.”

„Znači i ti si deo velikog oblaka svedoka?”

„Da. Moja priča je deo večnog Evandjelja. Moja žena i ja smo bili prvi koji su okusili greh, i prvi koji su videli kako naša deca žanju posledice neposlušnosti. Gledali smo kako se smrt širi kroz svako pokolenje, ali smo videli i krst i pobedu nad grehom.

Sotona se još od krsta hvalio da je Isus mogao da *otkupi* ljude, ali da nije mogao da ih *promeni*. Tokom vremena velike tame i zla koji treba da dođu, Božji narod će stajati kao svedočanstvo za sva vremena da On nije samo iskupio Njegov narod od greha, već i da je uklonio greh od njega. On će kroz svoj narod ukloniti greh sa cele zemlje. Sada će celom stvorenju pokazati silu Njegovog novog stvorenja. On nije došao samo da oprostí greh, već da spasi čovečanstvo od greha. On će se vratiti po one koji su neuprljani svetom. Ovo će se ispuniti u najtežim vremenima.

Ja sam, kao i svi ljudi, bio stvoren da volim Gospoda i da volim zemlju. Bilo mi je porazno gledati kako reke sveta postaju kanalizacije. Još mi je bilo teže gledati ono što se dogodilo ljudskom umu. Filozofije ljudskog uma koje su sada ispunile tokove ljudske misli, su prljave koliko i otpad koji se uliva u reke. Ali će reke ljudske misli jednog dana biti ponovo čiste, kao i reke na zemlji.

5 Po Jovanu 11:25,26. Prim. prev.

Ovo će u svim budućim vremenima dokazati da je dobro jače od zla.

Gospod nije otišao na krst samo da otkupi, već i da obnovi. Išao je zemljom kao čovek da bi pokazao čovečanstvu kako treba živeti. On će se sada otkriti čovečanstvu kroz Njegove izabrane, da bi pokazao ljudima kakvi bi trebali biti. Ovo otkrivenje neće doći samo kroz silu, već i kroz ljubav. On će vam dati silu zato što je svemoćan, a i sila je Njegovo otkrivenje. Ipak, On svoju silu koristi iz ljubavi, pa tako moraš i ti. Čak i Njegovi sudovi dolaze iz ljubavi. Kada ih budeš poslao, to mora biti iz ljubavi. I Njegov konačni sud svetu biće Njegova konačna milost.”

Posmatrao sam Adama, Avelja, Lota i Jonu dok su zajedno stajali. Znao sam da bi mi trebala večnost da shvatim dubine otkrivenja velikog Evandjelja Božjeg koje je svaki od njihovih života predstavljao. Adamova neposlušnost je načinila put za Aveljevu poslušnost, čija krv još uvek govori kao navestitelj spasenja. Pravedni Lot nije mogao da spasi grad, dok je nepravedni Jona to mogao. Isto kao i u četiri evandjelja, činilo se da nema kraja onome što se od ovih ljudi može naučiti. I ovo je bio moj poziv.

V Poglavlje

VRATA

Očajnički sam pokušavao da upijem svaku reč koju su mi ovi ljudi rekli. Nikada mi Mudrost nije odjednom ovoliko rekao, a ipak sam osećao da je svaka rečenica bila od izuzetne važnosti i nisam želeo da išta zaboravim. Pomislio sam da bi bilo dobro uklesati u kamen ovo što mi je rečeno, kao Mojsije, i onda takve Gospodnje reči, zaštićene od mojih izobličenja, odneti Njegovom narodu. I opet, znajući moje misli, Mudrost mi je odgovorio:

„U tome se razlikuju Stari i Novi zavet. Ti ćeš napisati Moje reči u knjigu i one će nadahnuti Moj narod. Ipak, prava sila Mojih reči se može videti jedino kada su ispisane u srcima Mog naroda. Žive poslanice su daleko moćnije od pisma pisanog na papiru ili kamenu. Budući da ne pišeš Sveto pismo, reči koje zapisuješ će sadržavati i tebe u njima. Ipak, tvoje knjige će biti onakve kakvima ih Ja želim, jer sam te Ja pripremio za ovaj zadatak. One neće biti savršene, jer savršenstvo neće doći na svet dok ne dođem Ja. Savršenstvo će ljudi

morati potražiti u Meni. Ipak, Moj narod je knjiga koju Ja pišem i mudri će Me videti u Mom narodu i njegovim delima.

Moj Otac Me je poslao u svet jer On voli svet. Ja šaljem Moj narod u svet zato što i Ja volim svet. Mogao sam presuditi svetu nakon Mog uskrsnuća, ali svetu je dozvoljeno da nastavi pravcem kojim je krenuo, da bi se Moji pravednici pokazali prokušanima i da bi ljudi mogli videti silu onoga što sam učinio na krstu. To sam učinio iz ljubavi. Ti si svedok Moje ljubavi. Dajem ti sledeću zapovest: Ljubi Mene i ljubi svog bližnjeg. Samo će tada tvoje svedočanstvo biti pravo. Čak i kada ti zapovedim da govoriš o Mojim sudovima, to moras činiti u ljubavi.

Život svake osobe je zapisan u Mojoj knjizi, a životi tih ljudi su knjiga koju će svo stvorenje čitati u večnosti. Istorija sveta je biblioteka Božje mudrosti. Otkupljenje koje sam vam dao je izraz Naše ljubavi, a krst je pokazatelj najveće ljubavi koju će stvorenje ikada upoznati. I anđeli, koji stoje pred Mojim Ocem, toliko vole priču o otkupljenju da sami čeznu da budu sa ljudima. Oni su se čudili kada smo stvorili čoveka po našem obličju. Oni su se čudili kada su, usred Raja koji smo za njih stvorili, ljudi izabrali zlo. Iskvarena slika Božja je sada obnovljena otkupljenjem i otkrivena čovečanstvu u još većoj slavi. Slava je još uvek u zemljanim posudama zbog čega je još očiglednija onima koji imaju oči da vide.

Ovo je novo stvorenje koje je veće od prvog stvorenja. Kroz Moje novo stvorenje, Mi stvaramo novi Raj koji je veći od onog prvog. Svaki muškarac, žena i dete koji prihvate Moje otkupljenje će činiti knjigu koju pišem i koja će se čitati u večnosti. Kroz novo stvorenje ćemo obnoviti i prethodno stvorenje i ponovo će biti Raj. Ja ću obnoviti sve, i zlo će biti nadvladano dobrim.

Moja Crkva je knjiga koju pišem i koju će ceo svet čitati. Do sada je svet želeo da čita knjigu koju je Zli napisao o Mojoj Crkvi, ali ću Ja uskoro objaviti svoju knjigu.

Uskoro ću poslati Moje apostole poslednjih dana. Mnogi će biti poput Pavla, Jovana, Petra i ostalih. Da bi ih pripremio, šaljem mnoge koji su nalik Jovanu Krstitelju, koji će ih naučiti da Mi budu posvećeni i da postave temelj pokajanja u svoje živote. Ovi apostoli će biti kao Jovan Krstitelj. Baš kao što je najveća radost u Jovanovom životu bila da čuje glas Mladoženje, i ovi će se posvetiti samo jedno-me – da vide Moju Nevestu spremnu za Mene. Zbog toga ću ih upotrebiti da načinim puteve kroz divljinu i reke u pustinjama. Oni će poravnati uzvišice i podići nizine. Srešćeš ih kada prođeš kroz ta vrata.

Uskoro ću poslati Moje proroke poslednjih dana. Oni će Me voleti i ići će sa Mnom, kao što je i Enoh išao. Imaće Moju silu i pokazaće svetu da sam Ja Jedini istiniti Bog. Svaki od njih će biti čist izvor iz kojega samo žive vode teku. Ponekad će njihova voda biti vrela da bi čistila, ponekad hladna da bi osvežila. Daću im munju u jednu, a grom u drugu ruku. Kružiće nad zemljom kao orlovi, ali će se kao beli golubovi spuštati na Moj narod, jer poštuju Moju porodicu. Silaziće na gradove poput uragana i zemljotresa, ali će svetleti krotkima i poniženima. Kada prođeš kroz ta vrata, videćeš i njih.

Uskoro ću poslati Moje evanđeliste poslednjih dana. Daću im čašu radosti koja se nikada neće isprazniti. Oni će ozdravljati bolesne i izgoniti đavole; voleće Mene i pravednost; oni će nositi svoj krst svakoga dana, ne živeći za sebe, već za Mene. Kroz njih će svet znati da Ja živim i da Mi je data sva vlast i sila. Ovo su neustrašivi, koji će napadati vrata neprijateljeva i provaljivati u tamnice zemaljske, dovodeći mnoge u Moje spasenje. I ovi su baš iza tih vrata, i ti ćeš ih sresti.

☀️ Poslaću pastire koji će imati Moje srce za ovce. Ovi će napasati Moje ovce jer Me ljube. Oni će brinuti za svaku od Mojih malenih kao da je njihova vlastita i položice sopstvene živote za Moje ovce. Ova ljubav će ganuti srca ljudi – kada u Mom narodu budu davali svoje živote jedni za druge. Tada će Me svet upoznati. Ovima sam dao izabranu hranu da je posluže u Mom domu. Ovi su verni kojima ću poveriti brigu nad Mojom vlastitom kućom. Ovi su takođe iza tih vrata i njih ćeš sresti.

Uskoro ću poslati u svet Moje učitelje poslednjih dana. Oni će Me poznavati i učiće Moj narod kako da Me upozna. Oni vole istinu. Neće uzmicati pred tamom, već će je razotkrivati i rasterivati. Oni će otčepiti bunare koje su vaši očevi kopali i točiće čiste vode života. Oni će izneti blago Egipta i upotrebiti ga za gradnju Mog prebivališta. Srešćeš i ove, upravo iza tih vrata.”

Dok je Gospod govorio, ja sam gledao u vrata. Sada sam po prvi put poželeo da prođem kroz njih. Svaka reč koju bi izrekao, povećavala je nestrpljenje u mom srcu. Žarko sam želeo da upoznam ove služitelje poslednjih dana.

„Godinama si u svome srcu znao da oni dolaze. Doveo sam te ovamo da bih ti pokazao kako da ih prepoznaš i kako da im pomogneš na njihovom putu.”

Prošao sam kroz vrata.

VI Poglavlje

ZATVOR

Najednom sam se našao u velikom zatvorskom dvorištu. Tamo su bile tako velike zidine kakve nikada ranije nisam video. Protezale su se dokle god mi je pogled dosezao, stotine metara visoke i poprilično široke. Bilo je i drugih ograda, a bodljikava žica se nalazila ispred zida. Svakih stotinjak metara duž vrha zida, bile su postavljene kule stražare. Mogao sam uočiti stražare u svakoj od njih, ali su bili suviše udaljeni da bih ih mogao jasnije videti.

Sve je bilo sivo, tamno i tmurno. Ove nijanse su se savršeno ukalapale u mnoštvo ljudi koje je stajalo u zatvorskom dvorištu. Svuda unaokolo ljudi su sedeli u grupama kojima su pripadali. Stariji crnci su bili okupljeni u jednoj grupi, mladi crnci u drugoj. Na isti su način bili odvojeni stari i mladi belci, a i žene su stajale posebno. Čini se da je ovo bio slučaj sa svakom rasom. Svi koji su imali neku specifičnu karakteristiku bili su izdvojeni, osim najmlađe dece.

Veliki broj ljudi kao da je tumarao oko tih grupa. Dok sam ih posmatrao, činilo mi se da pokušavaju da nađu svoj identitet

tražeći grupu kojoj bi bili najslučniji. Međutim, bilo je očigledno da ove grupe ne dopuštaju svakome da im se priključi.

Pogledavši ih pobliže, video sam da svi nose duboke rane i mnogo ožiljaka od prethodnih rana. Osim dece, činilo se da su svi gotovo potpuno slepi. Mogli su videti samo koliko je bilo neophodno da bi ostali u svojoj grupi. Čak su unutar svoje grupe, neprestano pokušavali da pronađu razlike koje bi druge od njih izdvajale. Kada bi naišli i na najmanju razliku, napadali bi onoga koji je bio drugačiji. Svi su bili izgladneli, žedni i bolesni.

Prišao sam starijem čoveku i upitao ga zašto se svi nalaze u zatvoru. On me je zaprepašćeno pogledao, otresito odgovarajući da oni nisu u zatvoru. Čudio se zašto mu i postavljam takvo pitanje. Pokazao sam mu ograde i stražare, a on je odgovorio: „Koje ograde? Kakvi stražari?” Pogledao me je kao da sam ga duboko uvredio. Znao sam da će me napasti ako ga budem još nešto pitao.

Jednoj mladoj ženi sam postavio isto pitanje i dobio isti odgovor. Tada sam shvatio da su bili toliko slepi da nisu mogli videti ni ograde ni stražare. Ovi ljudi nisu znali da se nalaze u zatvoru.

Stražar

Odlučio sam da upitam čuvare zašto su ovi ljudi u zatvoru. Približavajući se ogradama zapazio sam u njima rupe kroz koje bi se moglo lako provući. Kada sam došao do samog zida, video sam da je bio toliko nepravilno izidan, da bih ga lako mogao preći. Svako je mogao vrlo lako pobeći, ali niko nije ni pokušavao, pošto nije znao da je zarobljen.

Kad sam se popeo na vrh zida, mogao sam videti vrlo daleko. Ugledao sam sunce koje je sijalo iza zidova. Zbog visine zida i oblaka koji su se nad njime nadvili, ono nije sijalo u zatvorsko

dvorište. Video sam odsjaj vatri daleko u zatvorskom dvorištu, prema kraju gde su se deca okupljala. Dim od tih vatri stvarao je gust oblak iznad dvorišta koji je, ono što bi inače bila obična senka od zida, pretvarao u zagušljivu, sumornu izmaglicu. Pitao sam se šta to gori.

Išao sam vrhom zida sve dok nisam došao do stražarske rampe. Iznenadio sam se videvši da je stražar obučen u lepo odelo sa okovratnikom, koji je ukazivao da je nekakav crkveni radnik ili sveštenik. Nije se začudio što me vidi. Mislim da je pretpostavljao da sam ja samo drugi stražar.

„Gospodine, zašto su ovi ljudi u zatvoru?“, upitao sam.

To pitanje ga je šokiralo. Video sam kako ga strah i sumnja prekrivaju poput ćebeta.

„Kakav zatvor?“, odgovorio je. „O čemu Vi to govorite?“

„Govorim o ljudima iz ovog zatvorskog dvorišta“, rekao sam, osećajući neku čudnu hrabrost. „Očigledno je da ste zatvorski stražar pošto ste u stražarskoj kućici, ali zašto ste tako obučeni?“, nastavio sam.

„Nisam ja nikakav zatvorski stražar! Ja sam služitelj Evandjelja. Ja nisam njihov stražar – ja sam njihov duhovni vođa. Ovo nije stražarska kućica – već dom Gospodnji! Sinko, ako misliš da si duhovit, meni ovo uopšte nije smešno!“ Dograbilo je pištolj i spremio se da puca u mene.

„Molim Vas izvinite na uznemiravanju“, odgovorio sam, osećajući da će zasigurno upotrebiti svoj pištolj.

Dok sam se udaljavao, očekivao sam da ću svakog momenta začuti pucanj. Ovaj čovek je bio toliko nesiguran da sam znao da bi pucao i pre nego što bi se zapitao da li je uistinu ugrožen. Ipak mi se činilo da je bio potpuno iskren. On zaista nije znao da ima ulogu stražara.

Učiteljica

Išao sam duž zida dok nisam osetio da sam na sigurnoj razdaljini. Okrenuo sam se da vidim crkvenog radnika. Šetao se napred-nazad po svojoj stražarskoj kućici, vidno uzrujan. Pitao sam se zašto su ga moja pitanja toliko uznemirila. Očigledno je da mu ona nisu omogućila da išta vidi drugačije, već su ga samo učinila nesigurnijim i opasnijim po život.

Hodajući tako, osetio sam očajničku potrebu da shvatim šta se zapravo dešava. Razmišljao sam na koji bih način mogao da reformulišem pitanja kako ne bih uvredio i sledećeg stražara sa kojim budem pokušao da razgovaram. Dok sam prilazio sledećoj stražarskoj kućici, ponovo me je iznenadila stražareva pojava. Ovaj put nije bio crkveni radnik, već mlada žena, koja je imala oko 25 godina.

„Gospođice, mogu li da Vas nešto pitam?“, rekao sam.

„Naravno. Čime vam mogu pomoći?“, rekla je usiljenom ljubaznošću: „Da li ste vi roditelj nekom od ove dece?“

„Ne“, odgovorio sam. „Ja sam pisac.“ To je bio odgovor koji sam, na neki način, znao da treba da dam. Kako sam i očekivao, to je privuklo njenu pažnju.

Ne želeći da napravim istu grešku koju sam napravio sa crkvenim slugom kada sam ga pitao zašto stoji u „stražarskoj kućici“, upitao sam mladu damu zašto se nalazi na „ovom mestu.“ Njen odgovor je usledio istog momenta. Delovala je iznenađeno što ja to nisam znao.

„Ja sam učiteljica. Zar ne mislite da je sasvim prirodno da budem u školi?“

„Dakle ovo je vaša škola”, odgovorio sam, pokazujući stražarsku kućicu.

„Da. Ima već tri godine kako sam ovde. Mogla bih tu ostati do kraja svog života. Ja veoma volim ovo što radim.” Ova poslednja opaska je bila učinjena toliko mehanički, da sam znao da sam na putu da nešto otkrijem, ako budem uporniji.

„Šta predajete? Mora da je zanimljivo čim smatrate da je vredno provesti ceo svoj život radeći to.”

„Ja predajem opšte obrazovanje i društvene studije. Moj posao je da uobličim filozofiju i pogled na svet ovih mladih umova. Ono što ih učim će im služiti kao smernica do kraja života. A šta vi pišete?”, upitala je.

„Knjige”, odgovorio sam, „Pišem knjige o vodstvu,” preduhitrio sam njeno sledeće pitanje. Osetio sam da bi naš razgovor bio završen da sam rekao „Hrišćanske knjige o vodstvu”. Delovala je još zainteresovanije nakon ovog odgovora.

„Vodstvo je veoma važan predmet”, izjavila je, još uvek pomalo nadmeno. „Promene se dešavaju takvom brzinom da moramo imati prava sredstva za vođenje kako bismo usmerili ove promene kuda treba.”

„Koji je to smer?”, upitao sam.

„Ka napretku koji može doći samo kroz mir i sigurnost”, odgovorila je, kao da je iznenađena što sam tako nešto i pitao.

„Ne bih želeo da Vas uvredim”, odgovorio sam, „ali me interesuje Vaše gledište u vezi sa ovim. Šta mislite, koji je najbolji put ka miru i sigurnosti?”

„Kroz obrazovanje, naravno. Svi smo mi zajedno na ovom kosmičkom brodu - Zemlji i moramo da se slažemo. Kroz obrazovanje pomažemo mnoštvu da se oslobodi svog pećinskog, ple-

menskog mentaliteta i shvati da smo svi isti i da ćemo, ako svi odužimo svoj dug prema društvu, zajedno napredovati.”

„To je zanimljivo”, odgovorio sam, „ali nismo svi isti. Takođe je zanimljivo da svi ovi ljudi dole bivaju sve više podeljeni i izdvojeni. Da li mislite da je došlo vreme da makar malo preoblikujete svoju filozofiju?”

Pogledala me je sa čuđenjem i uznemirenošću, ali očigledno ne zbog toga što je i na trenutak pomislila da je ono što sam govorio bilo tačno.

„Gospodine, da li ste Vi potpuno slepi?”, konačno je odgovorila.

„Ne, ja verujem da vidim prilično jasno”, odgovorio sam.” Upravo sam obišao ove ljude i nikada nisam video takvu podvojenost i neprijateljstvo između različitih grupa ljudi. Čini mi se da je sukob između njih gori nego ikad.”

Rekao bih da su moje reči došle kao šamar ovoj mladoj dami. Kao da jednostavno nije mogla da veruje da je neko uopšte izgovorio ovako nešto, a još je manje verovala da je išta od toga istina. Dok sam je posmatrao, shvatio sam da je toliko slepa da me jedva i vidi. Nalazila se u toliko visokoj kuli da ni na koji način nije mogla videti ljude ispod sebe. Nije znala šta se događa, ali je iskreno verovala da sve može videti.

„Mi menjamo svet”, rekla je sa očiglednim prezirom. „Mi menjamo ljude. Ako još ima ljudi koji se ponašaju kao zveri, kako ste Vi opisali, mi ćemo i njih promeniti. Mi ćemo pobediti. Čovečanstvo će pobediti.”

„Prilična je to odgovornost za nekog mladog”, primetio sam. Još se više namrgodila zbog ove izjave, ali pre nego što je mogla da odgovori, pojavile su se dve žene koje su hodale vrhom zida prema stražarskoj kućici. Jedna je bila crnkinja i imala je oko pedeset

godina, a druga belkinja, veoma dobro obučena, verovatno je bila u ranim tridesetim. Razgovarale su jedna s drugom dok su išle i obe su delovale pune samopouzdanja i dostojanstva. Rekao bih da su bile u stanju da vide, jer su se jedino tako mogle popeti na vrh zida.

Na moje iznenađenje, mlada učiteljica je zgrabila pištolj i istrčala iz stražare prema njima, očigledno ne želeći da ove žene priđu bliže. Pozdravila ih je izveštačenom razdraganošću, uz očigledan izraz nadmoći, kojim je želela da ostavi utisak na njih. Na moje iznenađenje žene su se uplašile i ispunile poštovanjem prema ovoj koja je bila mnogo mlađa od njih.

„Došle smo da Vas pitamo u vezi sa nečim što naša deca uče, a što ne razumemo”, rekla je crnkinja, prikupljajući hrabrost.

„O, sigurna sam da ima mnogo toga što se danas uči, a što ne razumete”, odgovorila je učiteljica snishodljivo.

Žene su prikovale pogled za pištolj, koji je učiteljica držala tako da su obe neprestano bile svesne njegovog prisustva. Stajao sam u blizini, zaprepašćen ovom scenom. Učiteljica se okrenula i pogledala me nervozno. Činilo mi se da se bojala da nešto ne kažem ovim dvema. Uperila je pištolj i zahtevala da odem. Žene su pokušavale da vide onog sa kim razgovara. Tada sam shvatio da me nisu mogle videti. Njihov strah ih je zaslepeo.

Povikao sam prema njima, preklinjući ih da budu hrabre i veruju u ono što su osećale u svojim srcima. Pogledale su prema meni kao da čuju samo neku buku. Jednako im je slabilo i čulo sluha. Videvši ovo, mlada učiteljica se nasmešila. Zatim je uperila svoj pištolj u mene i zazviždala. Osetio sam da me je gledala kao najveću opasnost.

Ko god bio taj kome je zazviždala, znao sam da ga ne mogu čekati. Takođe sam shvatio da ću biti bezbedan ako se i malo uda-

ljim, jer je ova mlada učiteljica bila slepa. Bio sam u pravu. Odšetao sam dok je ona vikala, zviždala i na kraju se toliko razjara da je počela da puca na one dve žene.

Dok sam stajao na vrhu zida između dva stražarska mesta čudeći se svemu ovom, osetio sam da je Mudrost tu.

„Moraš se vratiti u zatvorsko dvorište. Ja ću biti sa tobom. Znaj da si osposobljen da umakneš svakoj klopki ili oružju. Samo ne zaboravi da te strah može oslepeti. Kada ideš verujući da sam Ja sa tobom, uvek ćeš videti put kojim trebaš ići. Takođe moraš biti pažljiv da svoju viziju otkriješ samo onima kojima te odvedem. Vizije su ono čega se stražari najviše plaše. Znam da želiš da me pitaš mnoga toga, ali ćeš najbolje odgovore dobiti kroz iskustva koja ćeš tamo steći.”

VII Poglavlje

mladi apostol

Spustio sam se i krenuo kroz dvorište. Prolazio sam pored zatvorenika koji su mi delovali gotovo potpuno nezainteresovano za mene ili za ono što se događalo na zidu. Tada sam se setio da ne mogu da vide daleko. Mladi crnac se našao ispred mene i pogledao me živahno, radoznalo.

„Ko si ti?“, rekosmo istovremeno.

Stajali smo tako gledajući jedan drugog, dok on konačno nije progovorio, „Zovem se Stefan. Ja vidim. Šta još želiš da znaš o meni, a da to već ne znaš?“

„Kako bih mogao znati išta o tebi?“, upitao sam.

„Onaj koji mi je pomogao da progledam rekao mi je da će jednog dana doći oni koji nisu zatvorenici. Oni će, takođe, videti i reći će nam ko smo i kako da pobegnemo iz ovog zatvora.“

Protestovao sam da ne znam ko je on, ali sam se tada setio šta mi je Mudrost rekao o onima koje ću sresti kada budem prošao kroz ova vrata.

„Poznajem te, a i znam ponešto o tebi”, složio sam se, „Ali moram priznati da je ovo najčudniji zatvor koji sam ikada video.”

„Ali ovo je jedini zatvor!”, bunio se on.

„Kako to možeš da znaš ako si ceo svoj život proveo ovde?”, upitao sam.

„Onaj koji mi je pomogao da progledam rekao mi je da je ovo jedini zatvor. Rekao je da je svaka duša koja je ikada robovala, ovde zatvorena. On mi je uvek govorio istinu i zato verujem u ovo.”

„Ko je taj koji ti je pomogao da vidiš?”, pitao sam, ne želeći samo da saznam ko mu je pomogao da progleda, već me je zanimalo i kako je moguće da je ovo zatvor u kojem su sve duše robijale.

„Nikada mi nije rekao svoje pravo ime, ali je sebe nazivao ‘Mudrost’.”

„Mudrost! Kako je izgledao?”, upitao sam.

„Bio je mlad crnac, atletičar. Video je bolje od svih, a mislim da je i poznavao sve zatvorenike, premda mi je to neobično. Sreo sam ovde i druge koji su rekli da su sreli Mudrost, ali su ga svi drugačije opisali. Jedni su rekli da je bio belac, drugi da je bio žena. Ukoliko ne postoji više „Mudrosti”, onda je On majstor za prerusavanje.”

„Hoćeš li me odvesti do Njega?”, upitao sam.

„Hoću, ali Ga već dugo nisam video. Bojim se da je otišao ili možda umro. Veoma sam se obeshrabrio otkad je nestao, a i vizija je počela da mi bleđi, sve dok nisam sreio tebe. Čim sam te ugled-

dao znao sam da je sve što mi je rekao tačno. Rekao je da Ga i ti poznaješ. Zašto me onda toliko ispituješ o Njemu?”

„Poznajem ga! Ohrabri se, tvoj Prijatelj nije mrtav. Reći ću ti i Njegovo pravo ime, ali ti prvo moram postaviti još neka pitanja.”

„Znam da ti mogu verovati i znam da ćete i ti i svi koji su kao ti, a koji će doći, želeti da upoznate sve koji vide. Mogu te odvesti nekima od njih. Takođe znam da i ti i ostali dolazite da pomognete mnogim drugim zatvorenicima da progledaju. Ipak, iznenađen sam zbog nečega o čemu razmišljam.”

„Šta je to?”

„Ti si belac. Nikada nisam mislio da će oni koji će doći da nam pomognu da progledamo i oslobodimo se biti belci.”

„Siguran sam da će doći mnogi drugi koji nisu belci”, odgovorio sam. „Rekao bih da već donekle imaš viziju i zato znam da ćeš razumeti ono što ti budem rekao.”

Vrednost vizije

Dok sam posmatrao Stefana kako bih bio siguran da me sluša, bio sam ganut njegovom otvorenošću i poučljivošću. Bio je potpuno suprotnog stava od učiteljice koja je bila njegovih godina. Ovaj čovek će biti pravi učitelj, pomislio sam i nastavio.

„Kada dostignemo nivo vrhunske vizije, nećemo prosuđivati ljude po boji kože, polu ili starosti. Nećemo suditi drugima po spoljašnjosti, već po duhu.”

„Ovo je ono što nas naši učitelji uče”, odgovorio je Stefan, pomalo iznenađen.

„Ipak postoji razlika”, nastavio sam. „Oni pokušavaju da vas navedu da mislite da smo svi slični, ali stvoreni različiti iz određenog razloga. Pravi mir će doći samo onda kada budemo

uvažavali različitosti koje posedujemo. Kada budemo znali ko jesmo, oni koji su drugačiji nam nikada neće predstavljati pretnju. Kada smo slobodni, slobodni smo da sa naše strane ukažemo poštovanje i uvažavanje prema onima koji se razlikuju od nas, gledajući da uvek učimo jedni od drugih, baš kao što ti sada radiš.”

„Shvatam”, odgovorio je Stefan. „Nadam se da te nisam uvredio rekavši da sam bio iznenađen što si belac.”

„Ne, nisam uvređen. Ja to razumem. Ohrabren sam što si bio u stanju da me prepoznaš uprkos boji moje kože. Ali seti se da će svaki put kada otvorimo svoja srca da učimo od onih koji su drugačiji, naša vizija rasti. Oči su ti sada svetlije nego kada smo se prvi put sreli.”

„Upravo sam razmišljao o tome kako mi se vizija brzo obnovila”, primetio je Stefan.

„Ja znam zašto sam ovde.” Dodao sam : „Moraš znati da je tvoja vizija ono najvrednije što imaš. Svakodnevno moraš raditi stvari koje podstiču rast tvoje vizije. Kloni se ljudi i postupaka zbog kojih možeš da je izgubiš.”

„Da, kao kada se obeshrabriš.”

„Tačno! Gubljenje vizije obično počinje obeshrabrenjem”, rekao sam. „Da bismo ispunili svoju svrhu, moramo se odupreti svakoj vrsti obeshrabrenja. Obeshrabrenje zaslepljuje.”

„Kada sam progledao, osetio sam da imam svrhu, čak možda veoma bitnu”, nastavio je Stefan. „Možeš li mi pomoći da saznam koja je?”

„Da, mislim da mogu. Znati svoj cilj znači na najbolji način podstaći rast vizije. Takođe, to je jedan od najboljih puteva za odbraniti se protiv stvari kakvo je obeshrabrenje koje uništava viziju. Mislim da je moj osnovni zadatak ovde da pomognem tebi i

drugima čije se vizije obnavljaju da saznate vašu svrhu. Ali prvo moramo popričati o nečem važnijem.”

Zakopano blago

Dok je Stefan govorio, mogao sam čuti glas Mudrosti. Na taj način sam znao da je Gospod učio ovog mladića. Takođe sam znao da ne zna ime Gospodnje i da će mu biti teško da poveruje da se Mudrost zove Isus. Znao sam da ću i sam trebati mudrosti kako bih mu rekao ime Mudrosti. Razmišljao sam o apostolima, prorocima, evanđelistima, pastirima i učiteljima za koje je Mudrost rekao da ću ih sresti kada prođem kroz vrata. Nikada nisam ni sanjao da ću ih sresti na mestu kakvo je ovo. Pogledavši veliko mnoštvo ljudi, osetio sam prisutnost Mudrosti. Bio je sa mnom i u čamotinji ovog užasavajućeg zatvora. U meni je raslo uzbuđenje. „Za ovo sam se i pripremao”, pomislio sam.

„Stefane, šta vidiš kad pogledaš ovo veliko mnoštvo ljudi?”, upitao sam.

„Vidim zbunjenost, očaj, gorčinu, mržnju. Vidim tamu”, odgovorio je.

„To je zasigurno istina, ali pogledaj ponovo očima svoga srca. Upotrebi svoju viziju”, uzvratio sam.

Dugo je gledao, a zatim rekao sa izvesnim oklevanjem, „Sada vidim veliko polje sa zakopanim blagom u njemu. Blago je svuda unaokolo i ima ga od svake vrste.”

„Tačno”, odgovorio sam. „I ovo je otkrivenje tvoje svrhe. Ti si lovac na blago. Ovde su zatvorene neke od najvećih duša koje su ikada postojale. Ti ćeš pomoći da budu pronađene i oslobođene.”

„Ali kako ću ih pronaći i kako ću ih osloboditi kada ni sam nisam slobodan?”

„Ti već znaš kako da ih pronadeš, ali je tačno da nećeš biti u stanju da ih oslobodiš dok sam ne budeš slobodan. To je tvoja sledeća lekcija. Isto tako moraš zapamtiti da ćeš u raznim prilikama uvek prepoznati šta ti je svrha gledajući očima srca. Ono što budeš video svojim najdubljim bićem uvek će ti otkriti svrhu.”

„Da li si ti tako saznao da ću biti lovac na blago?”

„Da. Ali moraš biti slobodan pre nego što postaneš ono za čega si stvoren. Zašto nisi pobegao kroz ove rupe u ogradi?”, upitao sam ga.

„Čim sam progledao, video sam ograde i zid. Video sam i rupe u ogradama i prošao kroz njih. Kada sam došao do zida, nekoliko puta sam pokušavao da se popnem, ali me je obuzimao strah, jer se plašim visine. Mislio sam i da će pucati na mene ako pređem preko zida.”

„Ovi stražari ne vide ni blizu tako dobro kao što ti misliš”, odgovorio sam. „Oni su gotovo isto slepi kao i ljudi ovde.”

Izgleda da je to zaista iznenadilo Stefana, ali bih rekao i da mu je još više otvorilo oči.

„Vidiš li vrh zida?”, pitao sam.

„Da, vidim ga odavde.”

„Želeo bih da zapamtiš ovo”, nastavio sam. „Do sada sam bio na mnogim mestima. Nazovi ih različitim svetovima ili stvarnostima, ako hoćeš. Otkrio sam da postoji jedan bitan princip koji važi na svakom mestu. Moraš ga se sećati dok god si živ.”

„Šta je to?”

„Uvek možeš ići onoliko daleko koliko vidiš. Ako možeš da vidiš vrh zida, onda tamo možeš i stići. Kada stigneš na vrh zida, bićeš u stanju da vidiš dalje nego što si ikada ranije video. Moraš neprestano ići napred dok god vidiš. Nikad se ne zaustavljaj, dok god imaš vidik pred sobom.”

„Shvatam”, istog je momenta odgovorio. „Ali se još uvek bojim da se popnem na taj zid. Tako je visok. Je l' to bezbedno?”

„Neću da te lažem i kažem ti da jeste, ali znam da je mnogo opasnije *ne* popeti se. Ako ne upotrebiš svoju viziju hodajući prema onome što vidiš, izgubićeš je. Onda ćeš ovde propasti.”

„Kako da tražim blago koje se nalazi ovde ako odem?”

„To je dobro pitanje, ali ono, takođe, zadržava mnoge podalje od ispunjenja cilja. Jedino što ti sada mogu reći jeste da je pred tobom veliko putovanje na koje, pre svega, moraš krenuti. Na kraju putovanja, naći ćeš vrata, koja sam i ja našao, i koja će te odvesti nazad ovom zatvoru. Kad se vratiš, tvoja vizija će biti toliko velika da više nikada neće moći da te zarobe ovde. Tvoja vizija će biti dovoljno velika da vidiš i blago koje se ovde nalazi.”

VIII Poglavlje

svetlo

Stefan se okrenuo i ponovo pogledao u zid. „Još uvek osećam veliki strah „, jadicovao je. „Ne znam da li ću to moći.”

„Ti imaš viziju, ali ti nedostaje vera. Vizija i vera moraju ići zajedno”, rekao sam. „Postoji razlog zašto je tvoja vera slaba.”

„Molim te, reci mi šta je to! Ima li nešto što bi mi pomoglo da rast moje vere ide u korak sa rastom moje vizije?”

„Da. Vera dolazi kroz poznanje toga ko Mudrost zaista jeste. Moraš znati Njegovo pravo ime. I samo poznavanje Njegovog imena će ti dati dovoljno vere da pređeš preko zida u slobodu. Što budeš bolje poznavao to ime, više ćeš biti u stanju da savladaš poteškoće i prepreke na putu. Jednoga dana će ti to ime biti u toj meri poznato da ćeš moći da pomeriš svaku planinu.”

„Kako se Mudrost zove?”, Stefan je gotovo molio.

„Njegovo je ime Isus.”

Stefan je pogledao u zemlju, a zatim podigao pogled ka nebu. Činilo se da ga je preplavila nevera. Gledao sam kako se vodila borba između njegovog srca i njegovog uma. Konačno me je po-

novo pogledao. Na moje veliko olakšanje još uvek je bilo nade u njegovim očima. Znao sam da je poslušao svoje srce.

„Sumnjao sam da je to”, rekao je. „Zapravo, svo vreme dok si govorio sam nekako znao da ćeš to reći, a znao sam i da mi govoriš istinu. Ipak, imam nekoliko pitanja. Mogu li da ti ih postavim?”

„Naravno.”

„Upoznao sam mnoge ljude koji se pozivaju na ime Isus, a nisu slobodni. Zapravo, oni su jedni od najsputanijih ljudi koje ovde poznajem. Zašto?”

„To je dobro pitanje i mogu ti reći samo ono što sam naučio na sopstvenom putovanju. Mislim da se svaki slučaj razlikuje, ali da ima mnogo onih koji znaju za Njegovo ime, ali Njega ne poznaju. Umesto da Mu priđu bliže i budu promenjeni time što će videti kakav On jeste, pokušavaju da Ga poistovete sa svojim likom. Poznavanje imena Isus podrazumeva daleko više od pravilnog pisanja ili izgovora. To znači znati ko On zaista jeste. Iz toga dolazi prava vera.”

Još uvek sam mogao videti sumnju u Stefanovim očima, ali bila je to ona dobra sumnja, vrsta koja više želi da veruje nego da ne veruje. Nastavio sam.

„Postoje i oni koji zaista ljube Isusa i počinju da Ga iskreno upoznaju, ali opet ostaju u zatvoru. To su oni koji su dopustili da budu ranjeni ili su ih greške, koje su pretrpeli na putu, vratile nazad. Ovi su okusili slobodu, ali su se vratili u zatvor zbog razočarenja ili neuspeha. Lako ćeš ih prepoznati po tome što uvek govore o prošlosti umesto o budućnosti. Da još uvek slede svoju viziju, ne bi se neprestano osvrtni unazad.”

„Sreo sam mnogo takvih”, zapazio je Stefan.

„Moraš jedno razumeti, ukoliko želiš da ti ikad bude odgovoreno na ovo pitanje. Ako želiš ispuniti svoj poziv, ne možeš neprestano biti obeshrabrivan ili ohrabrivan od strane onih koji se koriste imenom Isus. Nismo pozvani da verujemo Njegovom narodu, već Njemu. Ponekad će nas razočarati i najveći vernici, jer su još uvek samo ljudi.”

„Mnogi koje sam upravo opisao, mogu, takođe, postati veliki ljudi. Vizija i vera se mogu obnoviti, čak i u onih koji su postali najviše obeshrabreni i razočarani. Pošto si lovac na blago, ovo je tvoj posao. Ne možemo odbaciti nijedno ljudsko biće, za Njega su svi dragoceni. Ipak, da bi Ga stvarno upoznao i hodio u pravoj veri, ne smeš Ga prosuđivati na osnovu Njegovog naroda, bio on najbolji ili najgori”, dodao sam.

„Uvek sam o Isusu razmišljao kao o Bogu belaca. Čini mi se kao da nikada nije učinio išta za naš narod.”

„On nije Bog belaca ; ni On sam nije belac! Ali On nije ni Bog crnaca. On je stvorio sve i On je Gospod svega. Kada Ga počneš posmatrati kao Boga jedne grupacije, u mnogome umanjuješ ono što On jeste, a u mnogome umanjuješ i sopstvenu viziju.”

Vera i poslušnost

Bez reči sam posmatrao kako se Stefan bori sa mnogo čime u svom srcu. I dalje sam osećao prisutnost Mudrosti. Znao sam da On sve može objasniti mnogo bolje nego što bih to ja mogao. Stefan me je konačno pogledao, sa svetlošću koja je sijala u njegovim očima jače nego ikada.

„Znam da sva pitanja sa kojima sam se borio zapravo nemaju ništa sa time ko Isus zaista jeste, već ko su ljudi rekli da On jeste. Znam da je to što govoriš istina. Znam da je Isus taj koji mi je dao

viziju i da je On Mudrost; moram da shvatim ko On zaista jeste; moram da Ga potražim, moram da Mu služim. Znam i da te je poslao ovamo da mi pomogneš da se pokrenem. Šta mi je činiti?”

„Mudrost je sada ovde”, počeo sam. „Čuo si ga dok sam govorio, baš kao što ga i ja čujem da govori kroz tebe. Ti već poznaješ glas Mudrosti. On je tvoj Učitelj. Govoriće ti kroz različite ljude, ponekad i kroz one koji Ga ne poznaju. Budi brz da čuješ i poslušaj ono što ti Mudrost govori. Vera i poslušnost su isto. Nemaš vere ako ne poslušaj, a imaš li istinsku veru, uvek ćeš poslušati.”

„Rekao si da ćeš Ga služiti. To znači da više nećeš živeti za sebe, već za Isusa. U prisutnosti Mudrosti, ti znaš razliku između onoga što je ispravno i onoga što je pogrešno. Kada budeš upoznao Mudrost, razumećeš i šta je zlo. Moraš se odreći zla koje si učinio u prošlosti, kao i svakog drugog koje bude došlo da te kuša u budućnosti.”

„Ne možeš živeti kao što drugi žive. Pozvan si da budeš vojnik Krsta. Kada si prihvatio ime Hristovo i istinu o tome ko je On, kada je to veliko svetlo došlo u tvoje oči, kada su samo par trenutaka ranije mir i zadovoljstvo počeli da preplavljaju tvoju dušu, tada si bio nanovo rođen i započeo si novi život. Mudrost ti je govorio jedno vreme, vodio te i učio, ali sad Isus živi u tebi. Nikada te više neće ostaviti. Ali On nije tvoj sluga, već si ti Njegov.”

„Osećam Ga!”, priznao je Stefan. „Tako bih voleo da Ga vidim ponovo!”

„Možeš Ga uvek videti očima svog srca. I to je tvoj poziv – da Ga vidiš jasnije i slediš prisnije. To je svrha putovanja. Na putu ćeš učiti o Njegovom imenu i o sili krsta. Kada budeš bio obučen, vratićeš se ovamo u toj sili i pomoći da se mnogi od ovih zarobljenika oslobode.”

„Hoćeš li i tada biti ovde?”

„Ne znam. Nekad ću nešto raditi ovde, a nekad će mi posao biti da pomažem drugima na njihovim putovanjima. Možda ću te ponovo sresti tamo kuda ideš. Ja sam, takođe, još uvek na svom putovanju i ovo je deo njega. Na putu će biti mnogo vrata kroz koja ćeš morati da prođeš. Nikada se ne zna kuda će te odvesti. Neka te mogu vratiti ovamo. Neka vrata te mogu odvesti u pustinju kroz koju svi moramo proći. Neka vode u slavna nebeska iskustva i iskušenje nam je da smo stalno u potrazi za takvim vratima, ali ona nisu uvek ta koja su nam potrebna za ispunjenje Božjeg plana za naš život. Nemoj birati vrata po njihovom izgledu, već uvek zovi Mudrost da ti pomogne.”

Stefan se zagledao u zid. Video sam kako se pojavljuje osmeh na njegovom licu.

„Sada mogu da pređem taj zid”, rekao je. „Čak jedva čekam da prihvatim taj izazov. Moram da priznam da još uvek osećam strah, ali to više nije važno. Znam da ga mogu preći i ne mogu dočekati da vidim šta je iza njega. Znam da sam slobodan. Više nisam zatvorenik!”

Otišao sam sa Stefanom do prve ograde. Bio je iznenađen otkrivši da na njoj nisu bile samo rupe, već da se, gde god bi je dotakao, ograda raspadala pod njegovom rukom, praveći druge rupe.

„Od čega su napravljene ove ograde?”, upitao je.

„Od obmane”, objasnio sam. „Svaki put kada neko pobegne kroz njih, stvori se rupa da bi i drugi mogli da prođu kroz nju. Možeš proći kroz rupe koje su već tu ili sam napraviti svoju.”

Stefan je izabrao mesto prepuno bodljikave žice, raširio ruke i ušetao pravo u njega, ostavljajući iza sebe veliku rupu. Znao sam da će se jednog dana vratiti ovamo da mnoge izvede napolje kroz rupu koju je sada napravio. Bila je prava radost gledati ga. Toliko

snažno sam osetio prisustvo Mudrosti da sam znao da ću Ga videti ako se budem osvrnuo unaokolo. To sam i učinio i bio sam u pravu. Velika radost koju sam sam osećao videla se i na licu Mudrosti.

IX Poglavlje

SLOBODA

Dok sam stajao pored Mudrosti, posmatrajući Stefana kako prolazi kroz ograde, on je doviknuo: „Od čega je napravljen zid?”

„Od straha.”

Posmatrao sam kako je Stefan stao i pogledao u zid. Bio je ogroman. Mnogi nikada nisu prošli kroz ograde. Znao sam da je ovo presudan trenutak za Stefana.

Ne okrećući se, ponovo je viknuo: „Hoćeš li mi pomoći da se popnem?”

„Ne mogu ti pomoći”, odgovorio sam. „Ako pokušam da ti pomognem, samo ću ti udvostručiti vreme penjanja i biće ti teže. Da bi pobedio svoje strahove, moraš se sa njima suočiti sam.”

„Što ga više gledam sve mi gore izgleda”, čuo sam Stefana kako govori sam sebi.

„Stefane, napravio si prvu grešku.”

„Šta sam učinio?”, uzviknuo je utučeno, već ispunjen strahom.

„Stao si.”

„Šta sad da radim? Osećam da su mi noge isuviše teške da bi ih pomerio.”

„Pogledaj rupu koju si napravio u ogradi”, rekao sam. „Sada pogledaj na vrh toga zida i počni da se krećeš”, rekao sam. Kada dođeš do zida, nastavi dalje. Nemoj se zaustavljati da se odmaraš. Nema odmora dok god visiš o tom zidu i zato ne prekidaj penjanje dok ne stigneš na sam vrh.”

Na moje veliko olakšanje, ponovo je počeo da ide napred. Išao je mnogo sporije, ali se kretao. Kada je došao do zida, počeo je da se penje, polako ali uporno. Kada sam video da će uspeti, otišao sam do zida i brzo se popeo kako bih ga sreo sa druge strane.

Znao sam da će Stefan biti žedan, pa sam ga sačekao pored izvora. Kada se popeo, bio je pomalo iznenađen što me vidi, ali veoma radostan. Isto tako sam i ja bio iznenađen što sam video promenu na njemu. Ne samo da su mu oči bile življe i jasnije nego ranije, već se on kretao sa zadivljujućim samopouzdanjem i plemenitošću. Video sam ga kao vojnika krsta, ali ga nisam video kao velikog princa, za šta je očigledno bio pozvan.

„Pričaj mi kako je bilo”, rekao sam.

„Bilo je vrlo teško ponovo krenuti i nastaviti bez zastajkivanja. Znao sam da će, ako stanem, biti isuviše teško da ikada opet krenem. Razmišljao sam o onima o kojima si mi govorio, koji su znali Gospodnje ime, ali nikada nisu prešli preko ovog zida pouzdavajući se u Njegovo ime. Znao sam da mogu postati jedan od njih. Odlučio sam da ću, i po cenu da padnem i poginem, radije umreti nego li ostati u tom zatvoru. Pre ću umreti, nego da ne vidim šta je sa ove strane i da ne krenem na put na koji sam pozvan da idem. Bilo je teško, pa i teže nego što sam mislio, ali je svakako vredelo.”

„Evo, pij sa ovog izvora. Naći ćeš svu hranu i vodu koji su ti potrebni za putovanje. Biće uvek tu kad god ti budu potrebni. Neka te glad i žeđ motivišu da napreduješ. Kada nađeš okrepljenje, odmori se, a onda nastavi.”

Pio je brzo, a zatim ustao, željan da krene.

„Neću te videti neko vreme i zato ti moram reći nekoliko stvari koje će ti biti od pomoći na putovanju.”

Stefan me je pogledao čudesnom usredsređenošću i bistroga uma. „Oni koji su bili u najvećem ropstvu, najviše vole slobodu”, pomislio sam. Pokazao sam mu na najvišu planinu koju smo mogli videti.

„Sad se moraš popeti na ovu planinu. Kada stigneš na vrh, gledaj što dalje možeš. Zapamti dobro ono što vidiš i traži put koji će te odvesti onamo kuda treba da ideš. Napravi mapu u svojoj glavi. To je put na koji si pozvan da ideš.”

„Razumem”, odgovorio je. „Ali da li se on može videti sa neke od nižih planina? Ne bojim se više penjanja, ali ne mogu dočekati da krenem na put.”

„Možeš videti mesta i sa ovih nižih planina i stići do njih mnogo brže. Možeš se odlučiti da učiniš i tako nešto. Penjanje na onu veliku planinu traje duže i teže je, ali ćeš odatle moći da vidiš mnogo dalje i da vidiš nešto mnogo veće. Putovanje sa visoke planine će, takođe, biti mnogo teže i duže. Slobodan si, možeš da izabereš jedno ili drugo putovanje.”

„Ti uvek izabiraš najvišu planinu, zar ne?”, upitao je Stefan.

„Sada znam da je to najbolje, ali ne mogu reći da sam uvek birao najvišu planinu. Često sam birao lakši, kraći put, i uvek sam zažalio kada sam tako postupio. Sada verujem da je mudro izabrati penjanje na najvišu planinu. Znam da se najveće blago uvek nalazi na kraju najdužeg, najtežeg putovanja. Mislim da si i sam

lovac na tu vrstu blaga. Savladao si veliki strah. Sada je vreme da kreneš s velikom verom.”

„Znam da je to što govoriš istina, a u srcu znam da se sad moram popeti na najvišu planinu ili ću se uvek odlučivati za manje od onog što bih mogao imati. Ne mogu da dočekam da krenem i stignem do svog odredišta.”

„Vera i strpljenje idu zajedno”, odgovorio sam. „Nestrpljenje, zapravo, nastaje nedostatkom vere. Nestrpljivost te nikada neće odvesti najuzvišenijim Božjim ciljevima. Dobro može biti najveći neprijatelj najboljeg. Sada je vreme da u svoj život uvedeš pravilo da uvek biraš najviše i najbolje. Tako ćeš ostati blizu Mudrosti.”

„Šta bi mi još trebao reći pre nego što krenem?”, pitao je Stefan, sedeći na steni, mudro se odlučujući da bude strpljiv i primi sve što treba da sazna pre nego što krene na put. Pomislio sam kako on možda već sad bolje poznaje Mudrost nego što sam Ga ja poznavao.

Upozorenje

„Postoji i druga vrsta mudrosti koja nije Božja i još neko sebe naziva „Mudrost”. On *nije* Mudrost - on je naš neprijatelj. Nekad ga je teško prepoznati jer pokušava da izgleda kao Mudrost i to mu dobro ide od ruke. On se pojavljuje kao anđeo svetlosti i obično nosi istinu. Ima obličje istine i mudar je, ali mi je dugo trebalo da budem u stanju da ga razlikujem od Istine i *prave* Mudrosti. Naučio sam da me još uvek može prevariti ako i na trenutak počnem da mislim da on to ne može. Mudrost mi je rekao da nikada ne možemo nadmudriti neprijatelja – naša odbrana leži u tome da prvo naučimo da ga prepoznamo, a potom da mu se usprotivimo.”

Stefanove oči su se širom otvorile kada je počeo da shvata o čemu govorim. „Znam o kome govoriš!”, viknuo je.

„Sreo sam mnoge ljude u zatvoru koji su ga sledili. Oni su uvek govorili o višoj mudrosti, višem znanju. Uvek su izgledali kao plemeniti, pošteni ljudi, ali su mi delovali iskvareni. Kad god sam im govorio o Mudrosti, oni bi rekli da i sami poznaju ‘Mudrost’ i da je On njihov ‘unutaranji vodič’. Međutim, dok sam ih slušao nisam osećao da me to oslobađa kao što oni rekoše, već pre vodi u još veće ropstvo u zatvoru. Osećao sam samo tamu oko njih, nasuprot svetlosti koju sam osećao kada sam razgovarao sa Mudročću. Znao sam da oni nisu bili isti.”

„Prava Mudrost je Isus. To sada znaš. Prava mudrost je tražiti Njega. Svaka mudrost koja te ne vodi k Isusu jeste lažna. Isus će te uvek osloboditi. Lažna ‘Mudrost’ će te uvek voditi u ropstvo. Međutim, prava sloboda često u početku izgleda kao ropstvo, a ropstvo u početku izgleda kao sloboda.”

„To neće biti tako lako, zar ne?”, žalio se Stefan.

„Ne. To neće biti lako i ne treba da bude. Sumnja nije isto što i pravo razlučivanje, ali ako u nešto sumnjaš, sumnjaj u ono što se čini lako. Ja na ‘lako’ još nisam naišao ni na jednim vratima ili na putu koji je ispravan. Laki put vodi na stranputicu. Pozvan si kao vojnik i moraćeš da se boriš. Sada je ceo svet u vlasti lažne ‘Mudrosti’. Moraćeš pobediti svet da bi ispunio svoj poziv.”

„Već sam morao da radim stvari koje su bile teže od svega što sam do tad radio”, osvrnuo se Stefan. „Ipak si u pravu – teško je, ali je vredno truda. Nikada nisam upoznao takvu radost, takvo zadovoljstvo, takvu nadu. Sloboda je teška. Teško je kada moram da se odlučim na koju planinu da se popnem. Kod onog zida sam znao da sam mogao izabrati da se ne popnem. Osećao sam da je strah od tog izbora bio zid u meni. Ali kada sam se jednom

odlučio, znao sam da ću se popeti na sam vrh. Ali da li ikada postaje lakše?”

„Mislim da ne, ali nekako to ‘teško’ postaje vrednije. Nema pobjede bez borbe, a što je borba teža, veća je pobjeda. Što više pobjeda doživiš, više ćeš se radovati borbi, i bićeš spremniji da se suočiš sa još većim bitkama. Ono što stvari čini lakšim jeste to što nas Gospod uvek vodi u pobjedu. Ako ostaneš blizu Njega, nikada nećeš pasti. Posle svake bitke, svakog testa, mnogo si Mu bliži i bolje Ga poznaješ.”

„Hoću li uvek osećati tu tamu kada lažna ‘Mudrost’ pokuša da me zavede?”

„Ne znam. Znam da tama dolazi kad nas on ubedi da istinu tražimo u sebi. Kada je prevario prvog muškarca i ženu da jedu sa Drveta poznanja dobra i zla, prvo što su uradili jeste da su se okrenuli sebi. Kada lažna ‘Mudrost’ uspe da nas učini egocentričnima, naš pad u ropstvo je neminovan. Zavodnik uvek pokušava da te navede da se okreneš sebi. Poziv da ispunimo Božji plan za naš život nije radi nas, već radi Gospoda i Njegovog naroda.”

„Da li je neko nekad ispunio svoj poziv, a da nije bio prevaren?”

„Mislim da nije. Čak je veliki apostol Pavle priznao da ga je osujetio Sotona. Petar je bio prevaren u nekoliko slučajeva koji su zapisani u Svetom pismu, a ne zna se koliko još puta u onima koji nisu zapisani. Ali nemoj se previše brinuti da li ćeš biti prevaren. To je, zapravo, jedna od njegovih najvećih zamki. On mnoge odvodi na pogrešan kolosek navodeći ih da se više plaše njegove sile prevare, nego da veruju da će ih sila Svetog Duha uvesti u svu istinu. Oni koji su upali u ovu zamku, nisu samo upali u rastuće ropstvo straha, već počinju da napadaju sve koji žive u slobodi

koja dolazi sa verom. Potpuno sam siguran da nećeš daleko odmaći uz planinu, a da te ne napadnu.”

„I oni poznaju ime Isus?“, pitao je Stefan, pomalo zbunjen. „Morali su znati Njegovo ime da bi prešli onaj zid i da bi stigli do tamo. Mislim, zar nekad nisu poznavali Njegovo ime?“

„Siguran sam da jesu. Ali, stani i pogledaj svaku planinu u ovoj dolini koja je pred tobom. Šta vidiš?“

„Nešto nalik na male zatvore. Čini se da ih ima mnogo i da su slični onom iz kojeg sam došao!“

„Zato sam bio iznenađen kada si mi rekao da te je Mudrost obavestio o postojanju jednog zatvora, ali pošto sam tamo proveo još neko vreme, shvatio sam na šta je mislio. Pogledaj te visoke zidove. Pogledaj ove ograde. Sve je isto. Ako te zarobe tokom puta, ne vraćaju te nazad. Oni znaju da bi mesto toga izabrao smrt i zato će te odvesti u jedan od drugih zatvora. Kada prideš bliže tim zatvorima, teško ih spolja prepoznaješ, ali iznutra su isti, puni su ljudi odvojenih i zatvorenih svojim strahovima.“

„Drago mi je što si mi ih pokazao“, prokomentarisao je Stefan. „Ja nisam video zatvore ni kad sam gledao sa vrha zida, ni kada sam gledao planinu na koju treba da se popnem. Ti, dakle, misliš da će me često napadati ne bi li me zarobili i strpali u neki od ovih zatvora? Takođe misliš da će ti ljudi koristiti Isusovo ime?“

„U Svetom nas pismu sam Gospod upozorava da će u zadnje dane doći mnogi u Njegovo ime, tvrdeći da je On uistinu Hristos i da će mnoge i zavesti. Veruj mi, ima mnogo takvih i ne verujem da je veći deo njih uopšte svestan da vara one oko sebe. Reći ću ti koju sam karakteristiku zapazio kod njima sličnih koje poznajem – oni odustaju još dok su na putu, zaustavljajući se nadomak svog cilja. Potrebna je vera da bi se išlo napred, ali se oni radije odlučuju da slede strah nego veru. Oni počinju da misle da je

strah vera i zidove straha oko svojih zatvora gledaju kao utvrdenja istine. To je ono što strah čini sa tvojom vizijom i zbog toga se može desiti da počneš da gledaš utvrde na ovaj način. Samo su neki od njih zaista nepošteni. Oni su iskreni, ali su obmanuti jednom od najvećih obmana, *strahom od obmane*.”

„Da li ću se boriti protiv njih?”

„Razumem tvoje pitanje, a i sebi sam ga mnogo puta postavio. Oni mnogima uništavaju veru i prave više štete našim saputnicima nego svi kultovi i sekte zajedno. Doći će vreme kada će se sve ovo kamenje spoticanja ukloniti, ali za sada je njihova svrha da nam otežaju putovanje.”

„Da li Mudrost želi da ga oteža? Dovoljno je teška sama borba sa sopstvenim strahovima. Zašto želi da nam otežava dodajući nam još i borbu sa ovim preplašenim ljudima?”

„Putovanje će biti upravo onoliko lako ili onoliko teško koliko to On bude želeo. Ovaj život je prolazno putovanje koje služi da pripremi one koji će vladati sa Hristom u budućem svetu kao sinovi i kćeri Svevišnjeg. Svrha svake kušnje je da nas saobrazi sa Njegovom slikom. Jedna od prvih stvari koju moramo naučiti na ovom putovanju jeste da ne traćimo niti jednu kušnju, već da ih sve iskoristimo kao prilike, jer one to i jesu. Ako ti je put teži, to je zbog toga što ti je pozvanje veće.”

Neophodnost discipline

„Mnogo je zvanih, ali je malo izabраниh. Mnogi će doći na svadbenu gozbu, ali je malo onih koji će biti Nevesta.”

Okrenuli smo se da vidimo Mudrost koji je stajao pored nas. Ličio je na mladog atletičara kojeg je Stefan upoznao.

„Trči trku koja je pred tobom, a nagrada će biti veća nego što sada možeš i zamisliti. Znaš za disciplinu koja je neophodna da bi se spremio za trku. Sada budi disciplinovan u pravednosti. Pozvao sam sve da trče, ali samo nekolicina trči da bi pobedila. Budi disciplinovan kako bi pobedio.”

Tada je nestao.

„Zašto je otišao?”, pitao je Stefan.

„Rekao je sve što je bilo neophodno da se u ovom momentu kaže. Govorio ti je o disciplini. Smatram da je ovo sada najvažnija reč za tebe.”

„Disciplina. Obično sam mrzeo tu reč!”

„Govorio ti je o trci. Da li si trčao ranije?”

„Da, veoma sam brz. Uvek sam bio najbrži u školi i čak mi je bila ponuđena stipendija za bolji univerzitet ako budem trčao.”

„To znači da ti to nisi prihvatio.”

„Ne, nisam.”

„Da li zbog nedostatka discipline nisi krenuo na fakultet?”

„Ne! To je bilo...” Tišina je bila duga dok je Stefan posmatrao svoje noge. „Da, mislim da je to bilo u pitanju.”

„Ne brini sad o tome. Ipak, moraš nešto shvatiti. Većina onih koji su potencijalno najbolji u određenim oblastima ili zanimanjima, nikada ne postignu mnogo jer im nedostaje jedno— disciplina. Ono što ti sada radiš je daleko važnije od trkačke staze ili fakulteta. Očigledno da je disciplina bila tvoja slabost i da te je već dovoljno koštala, ali u Hristu sve postaje novo. U Njemu, baš ono što su ti bile najveće slabosti mogu postati tvoje najveće moći. Ti si sada Njegov učenik. To znači da si ‘disciplinovan’⁶.”

„Znam da mi govoriš istinu i znam da je ovo trka koju ne želim da izgubim.”

6 Igra reči - na engleskom se učenik kaže ‘disciple’, a disciplinovan ‘discipled’.

„Vidiš li put koji vodi uz planinu?”

„Da.”

„Njegovo ime je Disciplina. Ostani na njemu ako želiš da stigneš do vrha.”

X Poglavlje

vojska

Najednom sam se našao na visokoj planini sa koje se pružao vidik na veliku ravnicu. Preda mnom je bila vojska koja je marširala po širokom frontu. Izvidnicu je činilo dvanaest divizija koje su koračale odlučnim korakom pred velikim mnoštvom vojnika, koje ga je sledilo. Ove divizije su se dalje delile u ono što sam pretpostavljao da su bili pukovi, bataljoni, čete i vodovi. Divizije su se raspoznavale po svojim zastavama, a pukovi po različitim bojama uniformi.

Bataljoni, čete i vodovi su se raspoznavali po različitim lentama ili epoletama koje je svaka grupa nosila. Svi su imali oklope koji su bili od poliranog srebra, štitove koji su izgledali kao da su od čistog zlata i oružje koje je bilo sačinjeno i od srebra i od zlata. Zastave su bile poveće, od devet do dvanaest metara duge. Dok su vojnici marširali, njihovi oklopi i oružje su blještali na suncu kao munje, a lepet zastava i njihovo marširanje su zvučali poput grmljavine koja se prolama. Mislio sam da zemlja ništa slično nije videla.

Tada sam bio dovoljno blizu da bih im video lica - muškarce i žene, mlade i stare od svake rase. Na njihovim licima se dala zapaziti rešenost, ali i pored toga nisu izgledali napeto. Rat se osećao u vazduhu, ali se u bojnim redovima mogao iskusiti takav mir da sam znao da se nijedan od vojnika ne plaši bitke u koju se zaputio. Duhovna atmosfera, koju sam osećao kada sam im se približio, je zastrašivala, kao i njihova pojava.

Posmatrao sam njihove uniforme. Boje su im bile blještave. Svaki vojnik je nosio i oznake čina i odlikovanja. Generali i drugi visoki oficiri su marširali u istom redu sa ostalima. Iako je bilo očigledno da su oni višega čina bili nadležni, niko time nije bio zaokupiran. Svi oficiri, od najvišeg do najnižeg čina, su se jedni prema drugima odnosili kao bliski prijatelji. Bila je to vojska, činilo se, besprekorne discipline, ali je, takođe, podsećala na veliku porodicu.

Dok sam ih proučavao, izgledali su nesebični – ne zato što nisu imali identitet, već zbog toga što su svi bili sigurni u to ko su i šta im je činiti. Nisu bili okrenuti sebi, niti su tražili priznanja. Ni u jednom stroju nisam mogao zapaziti ambiciju ili ponos. Bio sam zaprepašćen što vidim toliki broj ljudi jedinstven i u takvoj harmoniji, a koji maršira savršenim korakom. Bio sam ubeđen da na zemlji nije nikad bilo vojske slične ovoj.

Tada sam se našao iza čelnih divizija posmatrajući daleko veću grupu koja je bila sastavljena od više stotina divizija. Svaka se divizija razlikovala po veličini, od najmanje, koja je brojala dve hiljade, do najveće, sa stotinama hiljada. Iako se ova grupa nije toliko isticala i nije bila širokog spektra boja poput prve, bila je to, takođe, zastrašujuća armija, naprosto zbog svoje veličine. I ova grupa je nosila zastave, ali one nisu bile ni blizu velike i impresivne kao one u prvoj grupi. Svi su vojnici imali uniforme i činove,

ali sam bio iznenađen što mnogi od njih nemaju ni punu ratnu opremu, a veliki broj njih ni oružje. Oklopi i oružje koje su imali, nisu bili ni blizu uglačani i sjajni kao oni u prvoj grupi.

Kada sam pobliže osmotrio ljude u ovim strojevima, mogao sam da vidim da su odlučni i da imaju cilj, ali nisu bili usredsređeni kao prva grupa. Činilo se da više pažnje obraćaju na vlastiti čin i činove onih oko njih. Shvatio sam da ih je taj poremećaj sprečavao da se fokusiraju. Takođe sam mogao naslutiti ambiciju i ljubomoru u strojevima, koja je bespredmetno unosila dalje razaranja. Uprkos tome, osećao sam da je ova druga divizija još uvek imala viši nivo posvećenja i bila usredsređenija ka cilju od ijedne vojske na zemlji. I to je bila moćna sila.

Iza pomenute druge vojske nalazila se treća, koja je marširala na takvoj udaljenosti od prve dve da nisam bio siguran, može li uopšte videti grupe ispred sebe. Ova grupacija je bila daleko veća od prve i druge armije zajedno; činilo se da je sačinjena od miliona i miliona. Iz daljine sam posmatrao ovu vojsku kako se kreće u različitim pravcima, nalik velikom jatu ptica koje se isprva zapućuje u jednom, a zatim u drugom smeru, ne zadržavajući se dugo na jednom putu. Zbog ovako nepravilnog kretanja, bili su nošeni sve dalje od prve dve grupe.

Kada sam prišao bliže, video sam vojnike obučene u podera-
ne, sumorno sive uniforme, koje nisu bile ni peglane ni prane. Skoro je svaki vojnik krvario i bio ranjen. Nekolicina je pokušavala da maršira, ali je većina samo pratila neodređeni smer u kojem su se drugi zaputili. Unutar strojeva je neprestano dolazilo do borbi, iz kojih i potiču mnoge rane. Neki od vojnika su pokušavali da stoje pored istrošenih zastava, koje su bile podeljene po redovima. Ipak, ni ovi koji su bili bliže zastavama, nisu imali

jasan identitet jer su, ne prestajući, trčali od jedne do druge zastave.

Bio sam iznenađen što u ovoj trećoj vojsci postoje samo dva čina – generali i obični vojnici. Svega nekolicina njih je imala deo oklopa na sebi, a nikakvo oružje nisam video, osim maketa oružja koje su nosili generali. Generali su se šepurili ovim imitacijama oružja, kao da ih je ono činilo posebnim, ali su i oni iz strojeva mogli videti da ono nije pravo. Tužna je bila ta slika za videti, pošto je bilo očito da su oni u strojevima očajnički želeli da nađu nekoga koga bi mogli slediti.

Čini se da nije bilo ikakve ambicije, izuzev među generalima. Nesebičnost nije bila razlog tome, kako je bila u prvoj armiji, već njihova nazainteresovanost. Pomislio sam da bi i ambicija, koja je bila prisutna u drugoj grupi, bila bolja nego li nesnalaženje koje je u ovoj preovlađivalo. Generali su bili više zaokupljeni pričanjem o sebi i međusobnom borbom, a tome su se okrenule i male grupe koje su se nalazile oko zastava. Tada sam mogao primetiti da su borbe unutar redova bile uzrok tog velikog meteža i nasumičnih promena pravca, koji bi ova grupa menjala s vremena na vreme.

Dok sam gledao milione u poslednjoj grupi, osećao sam da, iako velikog broja, vojska nije bila jača, već pre oslabljena time. U pravoj bici, taj bi broj predstavljao prepreku a ne nadmoć. Sama hrana i zaštita vojske su koštali isuviše, budući da nisu time doprinosili borbenoj gotovosti vojske. Pomislio sam da je i običan vojnik iz prve ili druge grupe vredniji od mnoštva generala iz treće. Nisam mogao da shvatim zašto su prve grupe dozvolile ovoj da im se pridruži. Pomenutu grupu, očito, nisu činili pravi vojnici.

Seforina mudrost

Iznenada sam se našao na planini odakle sam mogao videti svu vojsku. Dok sam je posmatrao, primetio sam da je ravnica koja se pružala pred njom, suva i prašnjava, ali nakon što je prvih dvanaest divizija prošlo kroz tu ravnicu, zemljište je poprimilo tamno zelenu boju, drveće je počelo davati hladovinu i donositi plodove i čisti izvori teći zemljom. Ova vojska je obnovila zemlju. Pomislio sam koliko se to mora razlikovati od onoga što bi jedna od zemaljskih vojski učinila svojim prelaskom preko iste zemlje. Pljačkala bi i jela sve dok zemlja ne bi u potpunosti ogolila gde god prođu.

Gledao sam kako druga grupa prelazi preko iste zemlje. Mostove i mnoge građevine jeste ostavila za sobom, ali zemlja nije bila u onako dobrom stanju u kakvom je bila pre nego što je ona prošla. Trava nije bila tako zelena, potoci kao da su se zamutili, a mnogo voća je ubrano.

Tada sam video šta se dogodila nakon prelaska treće grupe. Trave je ili nestalo ili su je toliko ugazili da se nije videla. Nešto preostalog drveća je bilo opustošeno. Potoci su bili zagađeni. Mostovi su bili srušeni i učinjeni neprohodnim. Građevine su bile u ruševinama. Činilo se da je ova grupa uništila sva dobra koja su prva i druga grupa učinile. Dok sam to posmatrao, bes je počeo da me preplavljuje.

Osetio sam da Mudrost stoji pored mene. Dugo ništa nije govorio, ali sam mogao osetiti da se i On razljutio.

„Sebičnost uništava”, rekao je na kraju. „Ja sam došao da dam život i da ga dam u izobilju. Čak i kada se Moja vojska usavrši, mnogi će prizvati Moje ime i slediti one koji slede Mene, ali oni Me

ne poznaju niti idu Mojim putevima. Uništavaju plodove onih koji Me slede. Zbog ovoga svet ne zna da li da Moj narod smatra blagoslovom ili prokletstvom.”

Kako je Mudost ovo izgovorio, osetio sam neizmernu toplinu kako nadolazi i kako se pojačava, dok me nije počela ranjavati; bilo mi je teško da se usredsredim na ono što je govorio. Ipak, znao sam da osećam što i On i da to predstavlja bitan deo poruke koju mi saopštava. Bol koji sam osećao kao da je u sebi kombinovao sažaljenje prema zemlji i bes koji je buktao zbog sebičnosti u ovoj vojsci. Oba osećanja su bila toliko jaka, kao da su se urezala u moje srce.

Gnev Gospodnji je nastavio da raste i sticao se utisak da bi Gospod bio u stanju da uništi čitavu vojsku. Tada sam se setio Gospoda koji je sreo Mojsija kada je ovaj, iz poslušnosti prema Njemu, krenuo put Egipta. Gospod ga je hteo ubiti dok njegova žena, Sefora, nije obrezala njihovog sina. Nisam to mogao da razumem, sve do sada. Pošto obrezanje podrazumeva odricanje telesnosti ili telesne prirode, događaj sa Mojsijem kao da je predkazivao greh sveštenika Ilija, koji je doneo sebi prokletstvo, a Izraelu poraz, pošto nije uspeo da disciplinuje svoje sinove.

„Gospode, podigni one sa Seforinom mudrošću!”, povikao sam.

Bol je i dalje plamteo, te sam rešio da odem ka vođama ove velike vojske i ispričam im priču o Sefori i ukažem na to da bi svi u vojsci Gospodnjoj trebali biti obrezanih srca. Telesna priroda mora biti odstranjena. Znao sam da će se, ako budu nastavili da i malo marširaju pre nego li ovo učine, cela vojska naći u opasnosti da je sam Gospod uništi, baš kao što je umalo ubio Mojsija kada se vraćao u Egipat.

Zatim sam se našao u Sudnici pred sudijskom stolicom. Gospod je još uvek bio u liku Mudrosti, ali Ga toliko gnevnog nisam video ranije; ni Njegove reči do tad nisu imale ovu težinu.

„Ti si u svom srcu već viđao ovu vojsku. Vođe koje sada imenujem, vodiće ovu vojsku. Šaljem te velikom delu tih vođa. Šta ćeš im reći?”

„Gospode, ovo je velika vojska, ali sam još uvek tužan zbog stanja treće grupe. Ne razumem zašto im je još uvek dozvoljeno da se pretvaraju da su deo Tvoje vojske. Želeo bih da se, pre nego li vojska nastavi da se kreće, prva i druga armija okrenu trećoj i oteraju je od sebe. Ona nije bolja od bezličnog mnoštva.”

„Ono što si danas video je još uvek deo budućnosti. Duhovne službe koje ću dati će okupiti ovu vojsku i opremiti je da bude onakva kakvu si je video. Gotovo da je cela Moja vojska trenutno nalik trećoj grupi. Kako da dopustim da budu oterani?”

Bio sam zaprepašćen rečima, iako sam bio svestan da među Božjim narodom nisam sreo nikoga ko je bio u tako dobrom stanju u kakvom je bila barem druga grupa ove vojske.

„Gospode, znam da sam osetio Tvoj gnev prema ovoj grupi. Ako je, trenutno, gotovo čitava Tvoja vojska u sličnom stanju, zahvalan sam Ti što nas nisi sve uništio. Dok sam posmatrao treću grupu, shvatio sam da je ona u tako jadnom stanju zbog nedostatka vežbe, opremljenosti i vizije, kao i zato što nije prigrlila krst koji obrezuje srce. Verujem da moram otići k njoj sa porukom o Sefori, ali su joj, takođe, potrebni obučeni vodnici i oficiri koji će je uvežbavati.”

Mudrost je nastavio: „Seti se prve vojske koju si video pred planinom. Ona je, takođe, bila nespremna za bitku, a kada je bitka otpočela, oni koji u njoj nisu bili pripremljeni, pobjegli su. Međutim, mnogi su se vratili sa svojim oružjem, a njihove su zablude bile zamjenjene istinom. Prve grupe u ovoj vojsci su, takođe, bile promenjene

ne bitkama koje su ih razbudile i dovele u stanje u kojem bi i trebale biti. Onda su zavapili k Meni i Ja sam im poslao pastire po Mom srcu.

Svi Moji pastiri su kao kralj David. Oni nisu najamnici koji traže sopstveno mesto ili položaj, već oni koji polažu svoje živote za Moj narod. Oni nemaju straha kada ratuju protiv Mojih neprijatelja i čistim Me srcima obožavaju. Uskoro ću poslati ove pastire. Moraš se vratiti sa porukom o Sefori. Doći će vreme kada neću boraviti sa onima koji žele da budu uračunati u Moj narod, a nisu obrezali svoja srca. Moraš ih upozoriti na Moj gnev.

Ja te, takođe, šaljem nazad da hodaš sa prorocima koje šaljem kao što sam slao Samuila, da izliju ulje na Moje pastire. Mnogi od njih se sada smatraju najmanjima od svoje braće, ali ćeš ih naći kako služe kao verni pastiri malom stadu, verni radnici u svemu što sam im poverio da čine. Ovi Moji verni su pozvani za kraljeve. Njima ću poveriti Moju vlast. Oni će pripremiti Moj narod za veliku, krajnju bitku.”

Tada sam se zapitao u svom srcu : ”Ako smo sada u stanju u kakvom je treća grupa, šta će se dogoditi sa generalima koji i ne izgledaju kao takvi ? „

„U pravu si, oni nisu pravi generali”, odgovorio je Gospod. „Ja ih nisam postavio, već su se oni sami postavili. Ipak, neki od njih će se promeniti i Ja ću ih učiniti generalima. Drugi će postati korisni oficiri. Međutim, većina će pobeći pred samu bitku i nećeš ih više videti.

Hoću da zapamtiš sledeće: nekada su oni iz prve dve grupe bili deo poslednje. Kada kreneš sa porukom o Sefori i objaviš da više neću tolerisati telesnost Mog naroda, oni koje sam zaista pozvao i koji su poslušni, neće bežati od Mog obrezanja već će ustati protiv telesnosti u logoru da ne bih morao da im sudim. Moji pastiri su odgo-

vorni za stanje Mojih ovaca. Moji generali su odgovorni za stanje Mojih vojnika. Oni koje sam pozvao preuzeće svu odgovornost zato što ljube Mene, Moj narod i zato što ljube pravednost.”

Vojvoda vojske Gospodnje

• Više nisam stajao pred Sudijskom stolicom, već na planini sa koje se ponovo pružao vidik na vojsku. Mudrost je stajao pored mene. Bio je odlučan, ali više nisam mogao osetiti bol i bes kao ranije.

„Dozvolio sam ti da vidiš malo od budućnosti”, rekao je Hrist u liku Mudrosti. „Šaljem te onima koji su pozvani da priprave Moju vojsku i da je povedu. To su oni koji su se borili u bici na planini. To su oni koji su sreli vojsku tužiteljevu i ostali verni. To su oni koji su nadgledali Moj narod i štitili ga rizikujući sopstvene živote. Oni su pozvani da budu vođe Mojoj vojsci. Oni će se boriti u velikoj bici na kraju i stajaće bez straha nasuprot svim silama tame.

Kao što vidiš, ova vojska maršira, ali će doći i vreme kada će se ulogoriti. Logorovanje je važno koliko i marširanje. To je vreme za planiranje, vežbanje i usavršavanje veština i oružja. To je, isto tako, vreme za one iz prve grupe da prođu drugom, a da vođe druge prođu trećom, pronalazeći one koji mogu preći na viši nivo. Čini ovo dok možeš, jer je blizu vreme kada će Otkrivenje 11:1-2 biti ispunjeno i kada će oni koji žele da se zovu Mojim imenom, ali ne hode Mojim putevima, biti zgaženi. Pre poslednje velike bitke Moja vojska će biti učinjena svetom, kao što sam i Ja svet. Ukloniću one koji su neobrezanog srca i vođe koje ne stoje za Moju pravednost. Kada poslednja bitka bude izvojevana, neće više biti treće grupe koju sada vidiš.